

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

KØGE ANDELS-SVINESLAGTERI

1889-1964

KØGE ANDELS
EUREKA
SVINESLAGTERI

KØGE ANDELS-SVINESLAGTERI

1889-1964

Køge Andelssvineslagteri 1889—1964 udsendes til slagteriets andelshavere og forretningsforbindelser i anledning af slagteriets 75 års jubilæum den 17. juli 1964.
Bogen er redigeret af Rejner Ryelund.
Typografisk tilrettelægning, sætning og trykning udført af Frederiksborg Amts Avis' bogtrykkeri, Hillerød.
Trykt på specialtryk fra Aktieselskabet De forenede Papirfabrikker. Klicheerne er fremstillet af Carlsens Clichefabrik, København.

Indhold

Forord	7
Slagteriet drøftes	9
Slagteriet stiftes	17
25 års jubilæet	18
50 års jubilæet	21
Besættelsestiden	36
Efterkrigsårene	41
Fireårig handelsaftale med England	42
Svineregulering drøftes	45
England lægger told på dansk bacon	47
Hidtil største antal slagtninger	49
Slagtningerne passerer de 200.000	51
Vanskeligt at holde på arbejderne	53
Byggeri og modernisering	55
Avlsarbejdet	60
Fælles-virksomhederne	64
Personalia	68
Statistik	70

Forord

Den 17. juli 1964 er 75 årsdagen for den stiftende generalforsamling i Køge Andelssvineslagteri.

Det var driftige og fremsynede mænd fra store dele af Øst- og Midtsjælland, der på denne dato i 1889 samledes på Forsamlingsbygningen i Køge og tog denne beslutning.

Slagteriet blev, målt efter forholdene i dag, startet på et meget beskedent produktionsgrundlag, men i takt med tiden og udviklingen er det blevet udbygget, så det i med- som modgangstider for landbruget har kunnet varetage de opgaver og opfylde de krav, der har kunnet stilles til en virksomhed af denne art.

Vor generation er de mænd, som dengang trods skepsis og modstand fik slagteriet rejst, megen tak skyldig. Og vor opgave må være på god andelsbasis at videreføre det under mottoet:

»Aldrig færdig, altid på vej«,

så vi kan videregive det til kommende generationer, som en fuldtud tidssvarende og levedygtig virksomhed til gavn for dansk landbrug, men her specielt for slagteriets mange andelshavere.

Lund, i juli 1964. *Thyge Nielsen.*

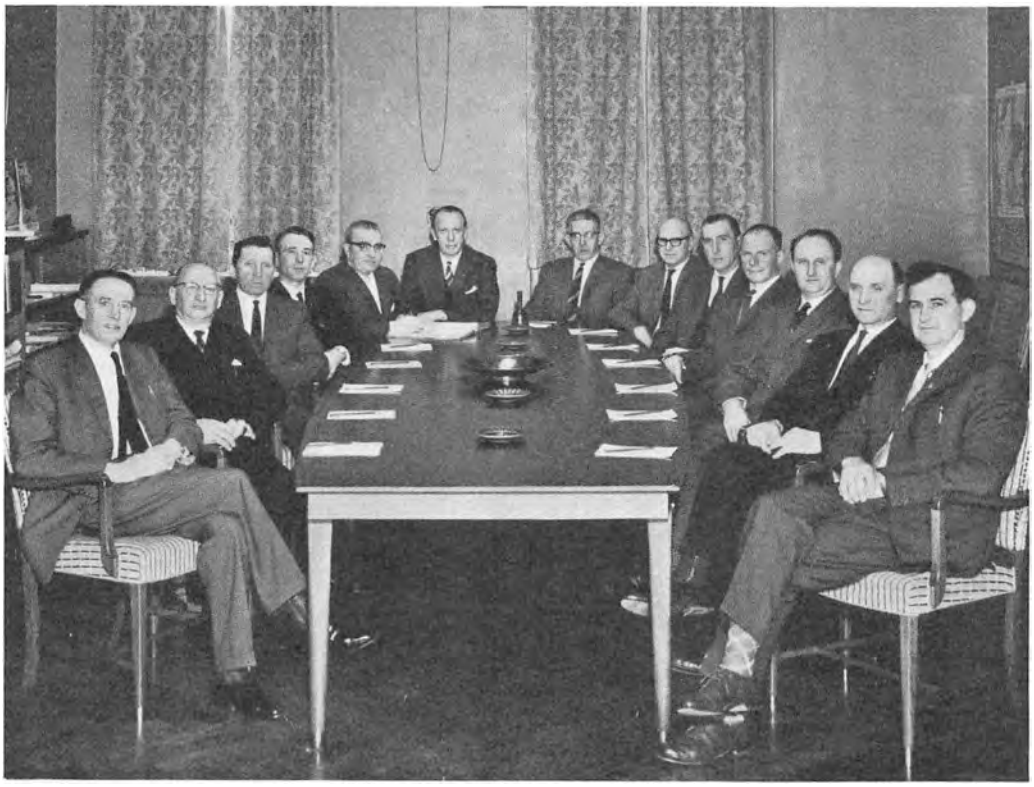

Bestyrelsen i jubilæumsåret. Fra venstre ses Otto Carlsen, Salby, Thorvald Christensen, Hovby, P. A. Pedersen, Asserhøj, Mogens Olsen, Ringsbjerg, Henrik P. Pedersen, Vedskølle, direktør C. Gade, Thyge Nielsen, Lund, Viggo Jørgensen, Lundsgaard, Helge Jensen, Jersie, Dan Seidenfaden, Ll. Torøje, Poul Nielsen, Højelse, EmilChristensen, Taagerup, og Leif Jensen, Højerup

Køge Andelssvineslagteri gennem 75 år

Fra det festskrift, som slagteriet udgav ved 50 års jubilæet for 25 år siden, er følgende citat hentet:

»Det er under vanskelige udenrigspolitiske og handelsmæssige forhold, Køge Andelssvineslagteri fejrer sit 50 års jubilæum. Det er også under mindre gunstige indenlandske forhold, idet landbrugserhvervet, for hvilket svineavlen er måske den mest betydningsfulde gren i øjeblikket, stadig befinder sig på grundet vand. Men det er til gengæld med stolthed over, hvad slagteriet har givet i de mange år, og med dyb taknemlighed mod stifterne, man i dag kan feste.«

Når vi bringer citatet på denne fremtrædende plads i et skrift, som markerer slagteriets 75 års jubilæumsdag den 17. juli 1964, er årsagen den, at ordene stort set passer på situationen i dag.

De sidste 25 år har på ingen måde været lette år, hverken for landmændene eller for slagteriet. Men vanskeligheder er som bekendt til for at overvindes – og det er de da også blevet. Her ved jubilæet kan man glæde sig over, at det stadig er gået fremad for slagteriet, at dets ledelse har styret en sikker kurs til gavn – naturligvis for virksomheden selv, men derigennem først og fremmest for dens tusinder af andelshavere i Østsjælland.

I dette lille skrift skal i korte træk berettes om de sidste 25 år. Det bliver landbrugshistorie, men også en stump egnshistorie, der herved fæstnes på papiret. Beretningen er ordnet kronologisk, men visse begivenheder og sagsområder er stort set holdt udenfor og samlet i særlige afsnit. Det gælder bl. a. byggeriet og moderniseringen siden krigen, det gælder avlsarbejdet, der jo er en væsentlig side af svineproduktionen, og det gælder de virksomheder, slagteriet har interesser i.

Iøvrigt har vi valgt i vid udstrækning at lade billederne være med til at fortælle om slagteriet, om de

personer, der har ført virksomheden gennem årene, om grisens vej gennem slagteriet og meget andet.

Men først et par ord om slagteriets start og det halve århundrede fra 1889 til 1939.

Januar 1888 drøftes slagteri i Østsjælland

Den 14. juli 1887 holdtes stiftende generalforsamling i Horsens Andels-Svineslagteri, der hermed blev Danmarks – og formentlig verdens – første i sin art. Tanken bredte sig ud over landet, og den 15. januar 1888 førtes på et møde i Den demokratiske Forening i Køge den første forhandling om oprettelse af et svineslagteri i Køge. Diskussionen fortsattes i Østsjællands Folkeblad, og den 14. februar rykkede Jens Christensen, Vindsebæk, i marken – den mand, hvis ihærdighed, udholdenhed, energi og tro på sagen blev afgørende for, at der overhovedet rejstes et slagteri i Køge. Hans artikel, der ridser hele situationen – og diskussionen – op følger her i sin helhed:

»Det er interessant i den sidste tid at se, hvorledes landboerne tager sig op rundt omkring os. Der er spørgsmål nok at drøfte og grund nok til at tage dem frem. Landbruget bliver trykket på alle måder og navnlig ved de små priser og store skatter. Det ser derfor underligt ud, at vi her i Køgeegnen så aldeles roligt ser til. Jeg tror dog, at også her er noget at gøre. Der er udsigter til, at sydsjællænderne vil anlægge et andelssvineslagteri, og det ligger da meget nær at spørge: Er der ikke opland nok for et svineslagteri ved Køge, der har gode jernbaneforbindelser? Anlægges der slagteri i Køge, blev der større sandsynlighed for, at der kom en bane langs søen til København, og vi fik derved en hurtigere forbindelse med hovedpunktet for vor udførsel. Faxebanen vil måske blive forlænget mod syd og sat i forbindelse med en jernbane på Møen, og måske vi fik en bane fra et punkt på sydbanen eller måske fra Køge til Ringsted, Køges opland er dog uden disse baner stort nok for et slagteri.

Det er vel bekendt, at der nu stilles langt større for-

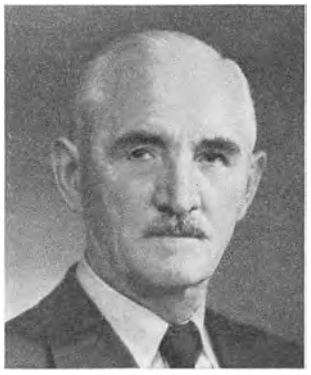

Øverst ses slagteriets nuværende formand, gdr. Thyge Nielsen, Lund, og derunder slagteriets tidligere formand, proprietær E. Nielsen-Skensved, Skensved

dringer til flæskets kvalitet end tidligere, og jeg tror, det går med flæsket som med smørret: Det er ved sammenslutning og fællesskab, vi sættes i stand til at fremskaffe fineste varer samt til at opsøge vore varers forbrugere på de store verdensmarkeder. Det nytter ikke vedblivende at producere fedt flæsk, når vore bedste kunder vil have det magert og kødfuldt. Der er måske også mange her på egnen, som har den magre vare, men ikke kan få den pris herfor, som kan fås ved større leveringer under et mærke. Jeg har solgt både fede og magre svin. Prisen har været ens, uagtet jeg har hørt handelsmænd sige, at de magre er bedst at sælge. Min pung har som sagt ikke set forskel. Var her et slagteri, ville leverandørerne der kunne få rigtige oplysninger om fortrin og mangler ved deres svin og til enhver tid blive gjort bekendt med, hvilke fordringer, der stilledes. Med tiden ville landmændene lære, hvilken svinerace og hvilken fodringsmetode, der er den fordelagtigste.

Slagteriets direktør siden 1935, C. C. Gade

Til dem, som siger, at her ikke er svin nok på egnen for et slagteri, vil jeg kun bemærke, at de ikke ved, hvad de taler om. Ved at spørge en af de mænd i sognene, som i denne tid syner svin, vil de erfare det modsatte. Den lille Valløby og Tårnby kommune har en svinebestand på ca. 1000 stykker, og svineopdrættet er ikke nær så langt fremme her som i andre sogne. Gennemsnitsvægten sættes lavt til 200 pund pr. styk. på en fedningstid af højst ni måneder. Om nu også de tre måneders fedning af året går til hjemmebrug, da er der endda 1000 stykker til udførsel. Der skal 20–30,000 stykker svin om året, siger man, for at slagteriet kan bestå. Det er ikke så få. Dersom man tænkte sig, at de skulle komme fra en strækning på et par mil fra Køge, var det vel vanskeligt nok, men slagteriet her kan jo ligesom et slagteri i Jylland modtage svin på forskellige jernbanestationer forskellige dage ved en eller to af slagteriets folk. Derved får svinene en ensartet bedømmelse, og leverandørerne nyder lige stor fordel, enten de bor nærved eller længere borte fra slagteriet. I Jylland har man vogne, der skiftevis går ud til de forskellige

landsbyer med affald fra slagtningen, og hvilken fordel vil det ikke være for småfolk i stedet for, at en masse svin nu bliver (dyrt befragtet) ført bort levende uden at småfolk tjener en eneste øre derved.

Når man siger, at Køge ikke er den rigtige plads for et slagteri, fordi der her er et meget stort forbrug af flæsk, og landboerne altså får solgt deres flæsk godt uden slagteri, så er det også urigtigt. Når Køge har et stort forbrug, er det den rigtige anlægsplads. Mange familier vil derved få billigt affald fra slagteriet, og dette får derved en større afsætning for affaldet, der som bekendt er meget søgt andre steder. Man må ikke tro, at det er, fordi Køge by er så velhavende, at omsætningen på torvet er så stor. Grunden er den, at siden Københavns torvehandel blev så stærkt indskrænket, har der udviklet sig en mellemhandel på København, der ikke er af et så ganske ringe omfang, men som drives af så mange kommissionærer, at folk ikke rigtig lægger mærke dertil. Hvilken fordel og fremgang vil denne transithandel ikke få ved et slagteri. Slagteriet ville også på forhånd have et marked for en del af sine mindre fine varer.

Svin er her altså nok af, og pladsen er udmærket ved Køge, men vil beboerne nu også binde sig til et slagteri på 10 år med alle de svin, de skal sælge? Det tror jeg ikke, hvis min nabo en gang skulle være så heldig at få en øre mere for pundet i frihandel end jeg. Da slagteriet imidlertid er nødt til at have en fast leverance, kan det måske ordnes således, at en gårdmand forpligter sig til ikke at sælge svin til andre, førend han til slagteriet har leveret mindst otte stykker svin hvert halvår. Dette vil kun gavne slagteriet, idet alt, hvad dette ikke kan give bedste pris for, vil gå til hjemmehandel, og resultatet vil om kort tid blive det samme, slagteriet får det hele. Det er jo en kendsgerning, at kapitalen og den store bedrift altid står sig, og det vil sikkert også ske her. Kun med den forskel, at leverandørerne får fordelene og ikke kapitalisterne.

Ved et møde i vinter sagde en mand: Vi har København så nær ved, og der er brug for vort flæsk, hvilket

Nuværende bestyrelsesmedlemmer. Fra venstre næstformanden, gdr. Viggo Jørgensen, Lundsgaard, bestyrelsens sekretær, gdr. Henrik P. Pedersen, Vedskølle, og gdr. Emil Christensen, Taagerup

Fra venstre gdr. Thorvald Christensen, Hovby, gdr. Helge Jensen, Jersie, og gdr. Dan Seidenfaden, Ll. Torøje

Fra venstre gdr. Otto Carlsen, Salby, gdr. P. A. Pedersen, Hellested og gdr. Poul Nielsen, Højelse

I nederste række ses fra venstre gdr. Mogens Olsen, Ringsbjerg, og gdr. Leif Jensen, Højerup

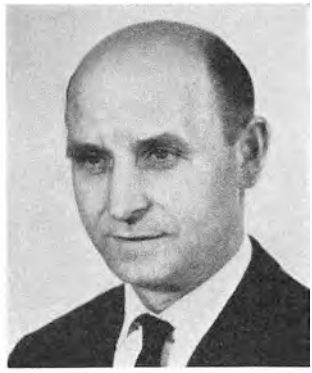

ville skade et slagteri her. Mon den mand tror, at københavnerne spiser alt vort flæsk, eller tror han, at et slagteri drives billigere derinde end ved Køge? Når dertil kommer, at vi skal betale fragten fra Køge til København for alt affaldet, og dette nu ikke kan sælges i København, siden den nye kontrol er sat i gang, så er den sten let at flytte.

Pengespørgsmålet stiller sig lidt vanskeligt for mange. Jeg sætter nu, at der skal bruges 150,000 kr. til anlæg og drift. Jeg tillader mig på forhånd at tro, uden dog at have talt med nogen derom, at de to pengeinstitutter i Køge vil vise den størst mulige imødekommenhed overfor et sådant foretagende og skaffe anlægs- og driftskapital mod en betryggende kaution, som kan bestå i, at enhver leverandør kautionerer for et vist beløb, medens dog til større sikkerhed flere garanter i en by kautionerer alle for een og een for alle. Er der nu 100 byer med 15 leverandører, som hver kautionerer for 100 kr., bliver der 150,000 kr., hvilken sum måske ikke engang behøves. Når de 1500 leverandører leverer 16 svin hver, bliver der 24,000 stykker om året. Heri ikke medregnet herregård og mejerier. Det er et lavt antal svin, hver mand er beregnet at skulle levere, og der bliver da råd til at slå af på antallet af dyrene. Endnu skal jeg tilføje, at der ved Køge er to grunde (hvoraf den ene efter min mening ligger meget fordelagtigt) med påstående bygninger og maskiner og meget andet hørende til en sådan bedrift. De kan vist fås på meget rimelige vilkår. Når jeg mærker, at der er stemning for sagen, skal jeg meddele nærmere herom. Nu vil jeg kun bede læserne undskylde, hvis jeg har været for trættende i min mangelfulde belysning af dette spørgsmåls forskellige sider. Min hensigt har været at drage kyndige og praktiske mænd med til en diskussion af dette emne. Skulle landboforeningens styrelse finde det over sin værdighed at udtale sig om denne sags realisation?«.

Landboforeningen *tog* sagen op, på generalforsamlingen den 7. marts nedsattes et udvalg med Jens Christensen som formand og købmand F. A. Hansen, Køge, som sekretær, og nu begyndte man at tegne garanti-kapital

Tidligere bestyrelsesmedlemmer. I øverste række fra venstre pcl. Alfred Ricard, Ll. Torøje, gdr. Ejner Jørgensen, Kr. Skensved, og gdr. Lars Pedersen, Ll. Heddinge. I næste række ses pcl. Ole Olesen, Ll. Linde, gdr. Peter Larsen, St. Salby og gdr. Johs. Hansen, Karlslunde. I sidste række ses fra venstre gdr. Magnus Nielsen, Ll. Skensved, gdr. Bay Jørgensen, Karlslunde, og gdr. Alfred Sørensen, Solrød

Tidligere bestyrelsesmedlemmer. I første række fra venstre gdr. N. P. Andersen, Vejgaard, pcl. Julius Helt, Spanager, og gdr. Jens Chr. Jensen, Klippinge. I næste række ses gdr. A. Mindegaard, Sn.-Hastrup, gdr. Peter Christensen, Tystrup, og pcl. Jørgen Jacobsen, Spanager. I nederste række ses dyrlæge K. Løje, Abildore, pcl. Hans A. Jensen, St. Taarnby, og pcl. I. P. Nielsen, Nyby

til et andelssvineslagteri i Køge (10 kr. pr. svin). Det gik ikke alt for hastigt fremad, i oktober var man kun nået op på 4000 svin og en tilsvarende garantikapital, men i juni 1888 tegnede indbyggerne i Køge ca. 8000 i garantikapital, og den 17. juli holdtes den stiftende generalforsamling med baggrund i en tegning på 8889 svin og 85,465 kr. i garantikapital.

Slagteriet stiftes

Den første bestyrelse kom til at bestå af Jens Christensen, Vindsebæk, der fik 169 stemmer, købmand F. A. Hansen, Køge, 150 stemmer, Carl J. Ulrich, Haslev, 147 stemmer, Niels Nielsen, Lund, 143 stemmer, Chr. Nielsen, Skuderløse, 137 stemmer, Søren Nielsen, Hellested, 132 stemmer, Hans Johansen, Lidemark, 95 stemmer, A. A. Hasselbalch, Køge, 86 stemmer, og Ole Jensen, Barup, 84 stemmer.

Revisorer blev lærer Olsen, Sædder, og konsul Petersen, Køge.

Bestyrelsen konstituerede sig med F. A. Hansen som formand og A. A. Hasselbalch som næstformand – og et byggeudvalg nedsattes bestående af formand, næstformand, Jens Christensen, Vindsebæk, C. J. Ulrich, Haslev, og Hans Johansen, Lidemark.

I en kommentar skrev Østsjællands Folkeblad bl. a.:

»Bestræbelserne for at gennemføre dette forehavende er altså omsider kronet med et heldigt resultat, og i nær fremtid vil mange travle hænder blive sat i virksomhed for at rejse det bygningskompleks, der kræves til et svineslagteri. Der vil sikkert endnu frembyde sig vanskeligheder, som må overvindes, men hovedslaget er slået og vundet af sagens venner, og om nogle få måneder vil den nye andelsforretning åbne sin virksomhed i vor gode stad. Gid da dette efter vore små forhold ret store foretagende må holde, hvad det synes at love, og til gavn for både by og land blive et bindemiddel af nogen styrke mellem byens og egnens befolkning. Økonomisk vinding er jo ikke så dårligt et bindemiddel endda, og økonomisk vinding er det just, at alle venter

sig af slagteriet, landboerne håber at få større udbytte af deres svineproduktion og byboerne håber at få større udbytte af landboernes besøg i byen, og småkårsfolk gør sig håb om at få adgang til billige næringsmidler. Gid alle disse forhåbninger må blive fyldestgjorte .... «

Bogholder A. Nørgaard på andelssvineslagteriet i Horsens blev slagteriets første direktør. Arkitekt Vendelbo Madsen udarbejdede planer for et slagteri med en kapacitet på 20,000 svin om året – og den 16. januar 1890 afleverede håndværkerne slagteriet til bestyrelsen. Den første slagtning fandt sted den 24. januar – og den første gris, der blev stukket, var leveret af »pioneren« Jens Christensen, Vindsebæk. Den første dag blev der iøvrigt slagtet ialt 35 grise.

25 års jubilæet

Efter 25 års forløb gjorde Østsjællands Folkeblad status og skrev i en ledende artikel bl. a.:

»Ingen af andelsslagteriets ophavsmænd har sikkert tænkt sig, at slagterierne skulle blive så store foretagender, at bevægelsen skulle få så stort et omfang og en så stor nationaløkonomisk betydning for vort land. Sådan er det gået i Østsjælland, og sådan er det gået landet over .... Vil man spørge, hvad slagteriet har betydet for denne egn, kan svaret lettest gives med tal. En gang i sommer var Køge Slagteri nået til at have slagtet en million svin ialt .... Det er således betydelige summer, slagteriet har tilført egnen i merfortjeneste, og til at samle egnens befolkning har slagteriet også bidraget .... Ser man tilbage på de 25 år, er det en mægtig udvikling, slagteriet har gennemgået. Man slagtede første år 9408 svin, mens man i 1914 slagtede ca. 92,000, det vil sige, at produktionen nu er mere end ni gange så stor som i det første år, og det skønt oplandet i årenes løb er blevet kvantitativt indskrænket ved oprettelse af slagterier i nabobyerne Roskilde, Ringsted og Haslev. På et mindre areal produceres altså nu ni gange flere svin, og samtidig er kvaliteten af svin forbedret i høj grad, så Køgeegnen er kendt for at levere en fin vare og

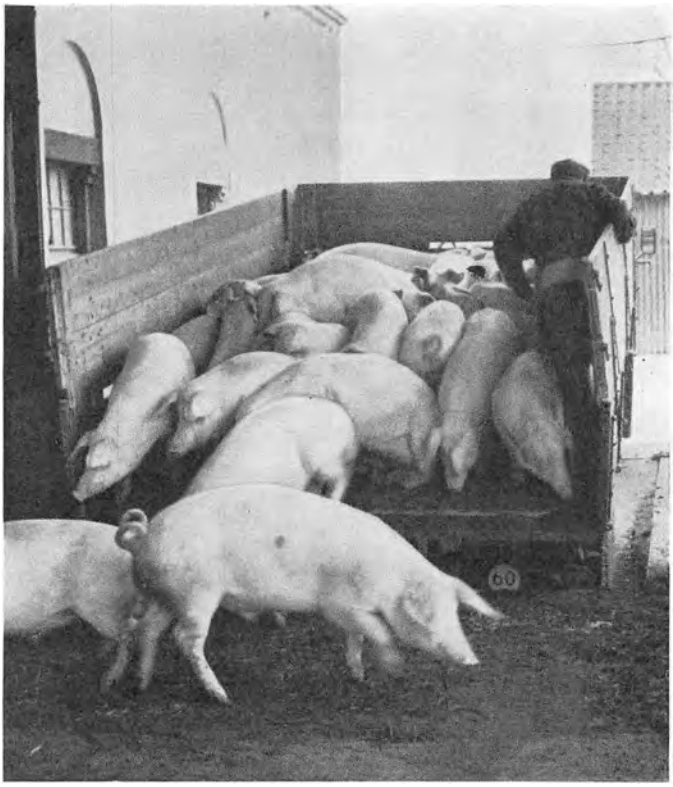

Grisens vej gennem slagteriet. På de følgende sider præsenteres i en række glimt de forskellige funktioner fra slagtning til videre forarbejdning. På dette første billede ankommer et læs pæne baconsvin

Efter at den elektriske bedøvning har fundet sted, bliver grisen stukket. Blodet opsamles til centrifugering eller for videre forsendelse til kødfoderfabrikken Sjælland. Af det centrifugerede blod sendes de hvide blodlegemer til farmaceutisk brug, mens de røde blodlegemer bliver til blodmel på kødfoderfabrikken

Efter afblødning, få minutters ophold i et skoldekar og hårafskrabning i skrabemaskine hænges grisen her på det automatiske fremføringsbånd, hvor den bliver hængende under alle slagtningens faser og kølerumsophold, indtil den næste dag videreforarbejdes

De hvide svin er nu på vej til svideovnen, hvor de svides ved en temperatur på ca. 800 grader og få sekunder efter kommer ud sorte som negre

derfor opnår høje priser på markedet i England. Men en så mægtig forøgelse af svineproduktionen har sat sit præg på egnens landbrug, det har bragt et moment af industri ind i landbruget, som ofte opdrætter langt flere svin, end det selv kan avle føde til . . . . «

Det var slagteriets tredie formand, Chr. Vestergaard, Kammerherregården, der præsiderede ved dette første jubilæum. F. A. Hansen, Køge, sad kun et par år, fra 1889 til 1891, derefter fulgte H. Frederiksen, Slimminge, som så i 1914 blev afløst af Chr. Vestergaard. Siden fulgte Ejnar Nielsen-Skensved, L. Skensved, fra 1940–1958 og J. Thyge Nielsen, Haugaard, Lund, der har været formand siden 1958. Direktør-rækken har heller ikke været lang. A. Nørgaard kørte træt efter en halv snes års forløb, og i hans sted valgtes direktør H. Ankjær blandt 14 ansøgere. Han ledede slagteriet i 15 år, trådte fra i 1913, og blev efterfulgt af direktør O. Chr. Hansen, der kom fra Nakskov – der var 23 ansøgere. Efter hans død i 1935 tilbød bestyrelsen den unge direktør Christen Gade, Grindsted, direktørstillingen i Køge, og direktør Gade har siden beklædt denne post.

50 års jubilæet

Vi springer nu frem til 50 års jubilæet og citerer fra festskriftet, forfattet af daværende journalist Kristian Asbæk, Køge:

»Kort fortalt har slagteriet i de nu forløbne år modtaget og afsat 3,379,531 svin. Da de gennemsnitlig er 130 cm lange, vil det sige, at de ville danne en række på rundt regnet 44,931 km, hvis man stillede dem op efter hinanden, og det er mere end en gang jorden rundt. Den er nemlig ved Ækvator kun 40,000 km. Man kan også omsætte det i en anden målestok. Fra Køge til London er ca. 1000 km. Det vil sige, at samtlige grise vil kunne stå opstillet i rækker på 44 og nå herfra og til hovedstaden i eksportlandet.

I disse 50 år har slagteriet haft en omsætning på 350 mill. kr. Sætter man en almindelig dansk bondegård til

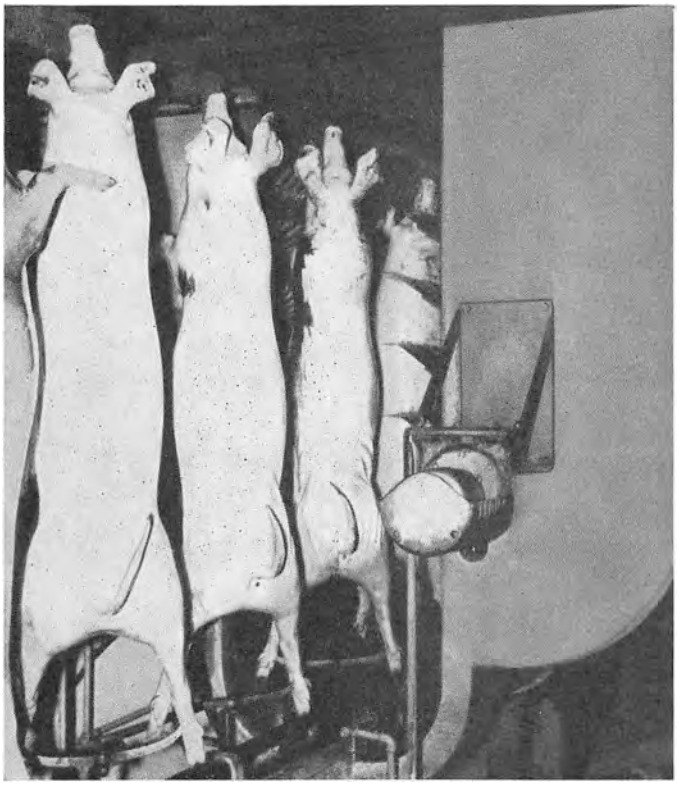

Efter turen gennem brusebadet og en skrabemaskine dukker svinene atter frem, hvide som før

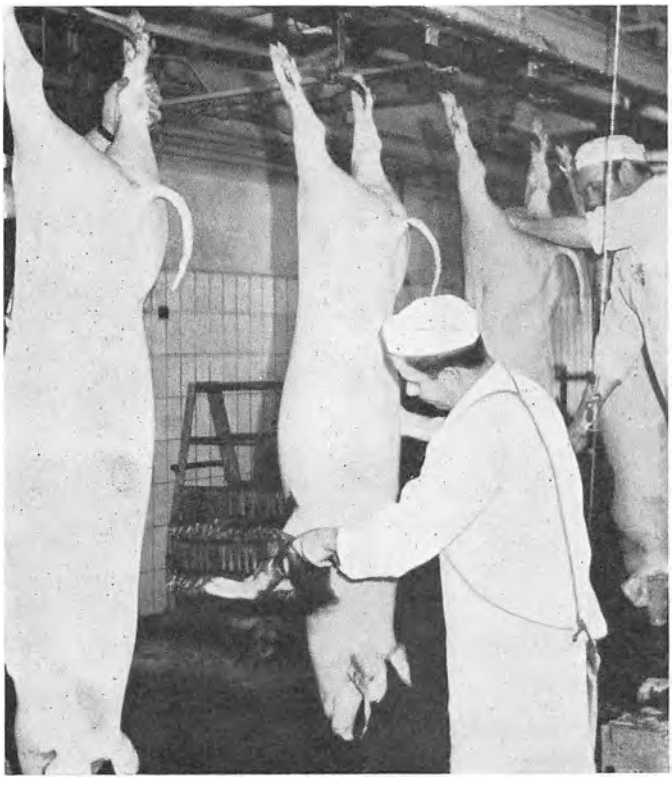

Af såvel hygiejniske som kvalitetsmæssige grunde finder der en efterskrabning sted, hvorefter hele svinets overflade skal være fri for hår og hårrester, være glat og have et let gulligt skær

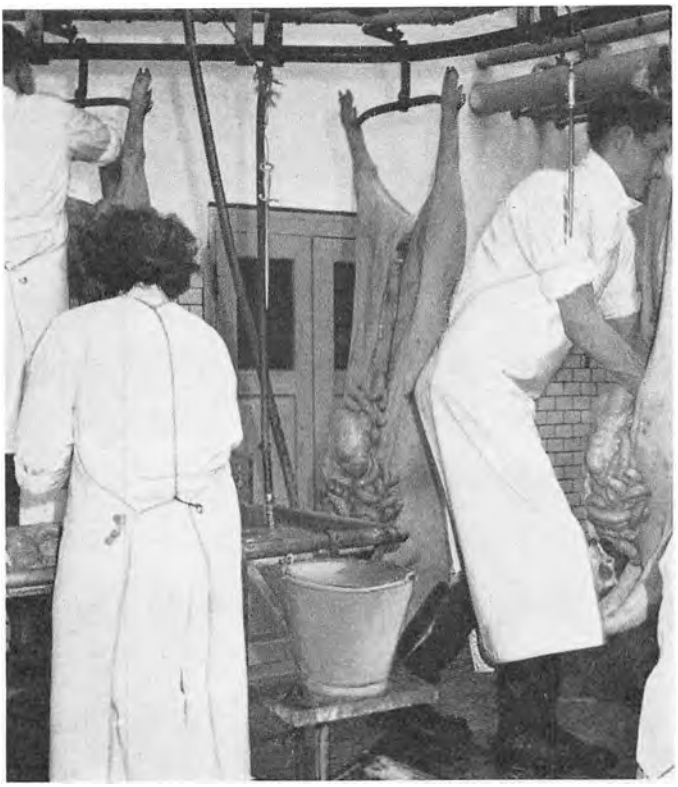

Med øvet hånd udtages tarmene, som på et transportbånd går til dyrlægekontrol og videre til tarmrenseriet

Her foretages med elektrisk rundsav gennemsavning af brystbenet og åbning af brysthulen, så det, man normalt kalder hjerteslaget, kan udtages og placeres til dyrlægekontrol

Dyrlægen kontrollerer kroppen og foretager de veterinære eftersyn

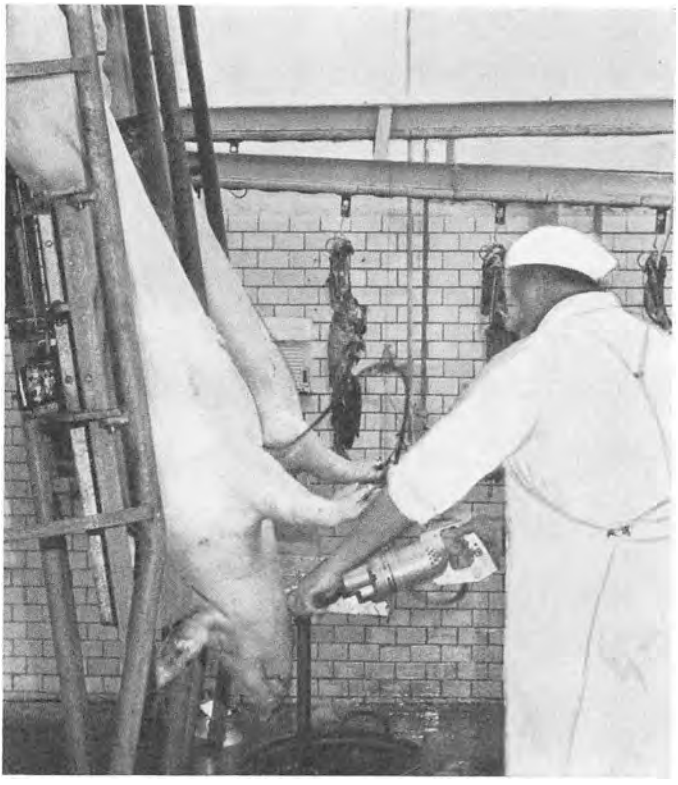

På dette billede ses, hvordan man udborer hypofysekirtlen. Denne kirtel, på størrelse med en ært, anvendes i medicinal-industrien. Der går ca. 3000 kirtler til et kilo

Ved forskæring forstås et snit fra halerod langs ryggen til hovedet. Dernæst skæres rygbenet frit, og man skal så vidt muligt undgå at beskadige hinderne

Danmark var det første land, der indførte Danish-stribemærkning på baconsiden, så forbrugeren kan se, at det er dansk bacon. Senere har vore konkurrenter på det engelske marked også på dette område efterlignet den danske fremgangsmåde og teknik

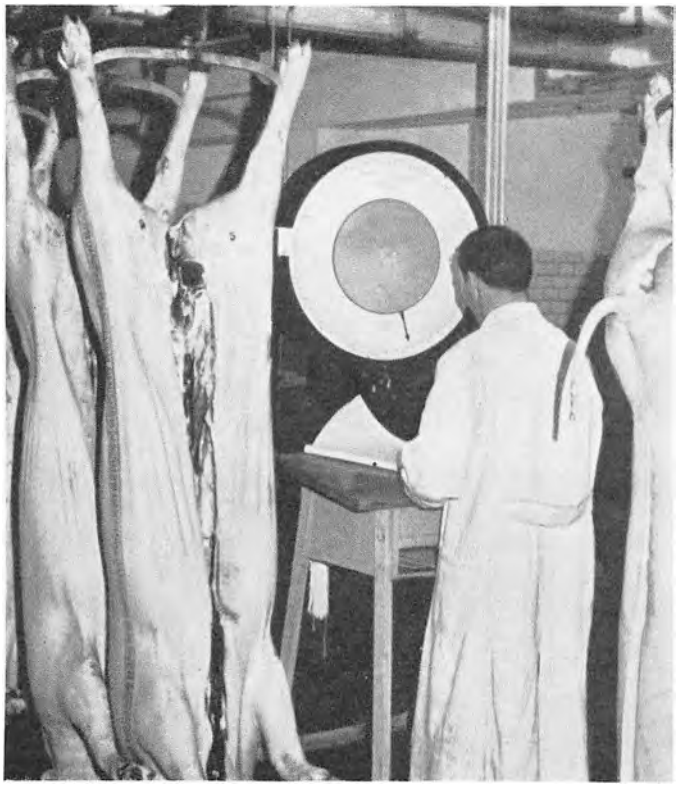

Ifølge indvejningsreglerne skal svinekroppen vejes af autoriseret vejer indenfor fem minutter efter, at grisen har passeret dyrlægen. Stadig ifølge reglerne skal der altid hænge tolv svin efter vægten uberørte, så eftervejning kan foretages af landbrugsministeriets baconkonkontrol ved uanmeldte besøg på slagteriet

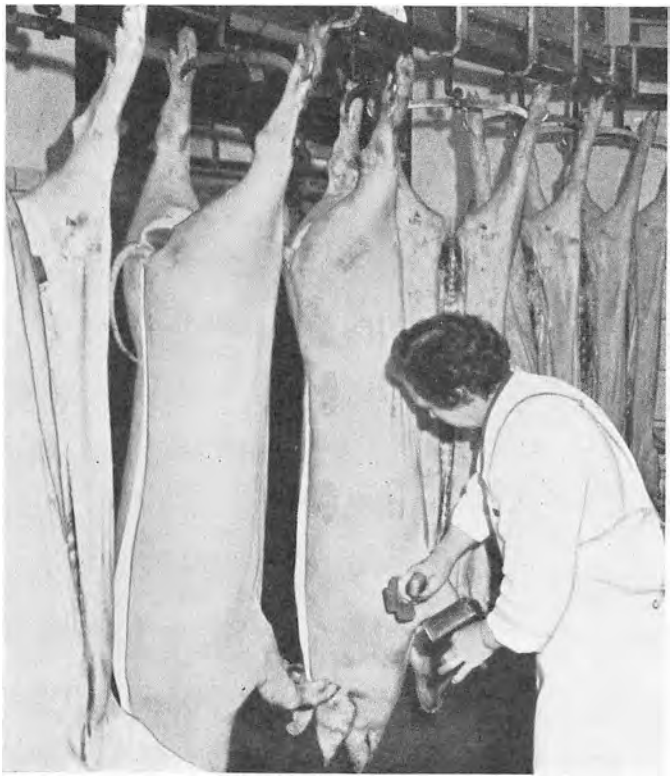

Lurmærket er dansk landbrugs fornemste sundhedsgaranti. Her foretages stempling

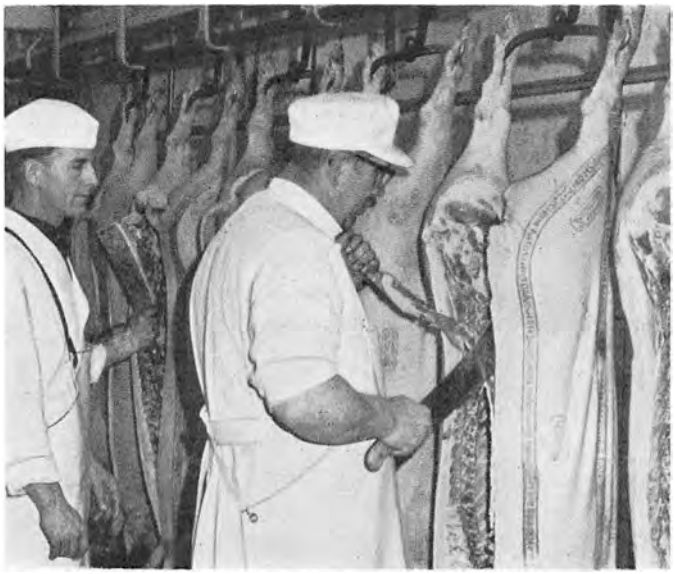

Korrekt flækning skal ligesom andre funktioner udføres med stor nøjagtighed. Her ses, hvordan ryggen flækkes af grisen

Efter flækningen foretages nøjagtig sortering efter rygspækkets tykkelse for de forskellige klasser. Endvidere foretages måling af sidespækket. Også dette arbejde hører under baconinspektørens kontrol

Efter ca. et døgns ophold i kølerum er grisens temperatur nedbragt til 3-5 grader. De afkølede kroppe videre-behandles efter salgsformålet. Her fremføres siderne ad rustfri stålbånd og tilskæres til baconsider. Samtidig går de afskårne affaldsdele på transportbånd til ekspeditionen og engros-salg

Disse to billeder viser udtagning af bovblade, afsavning af for- og bagtæer, afpudsning af bugstrimmel og udskrabning af overflødigt fedt, så siderne kan fremtræde med en smuk, rødlig kødflade

Her afsaves de såkaldte småben, også kaldet spidsryg, og siden går videre ind i saltekælderen til nedsaltning

Fire mand står her og sprøjter 1,5 liter saltlage ind i hver side. Der anvendes ca. 25-30 stik pr. side, og dette arbejdes nøjagtighed er af uhyre betydning, da saltprocenten overalt i siden helst skal være omtrent ens for at opnå den fornødne holdbarhed.

I disse saltkummer lægges siderne derefter i lage, og opbevaringstiden er mindst 96 timer. For oven lægges siderne ned, nederst er siderne klar til optagning, svømmende i kummelagen

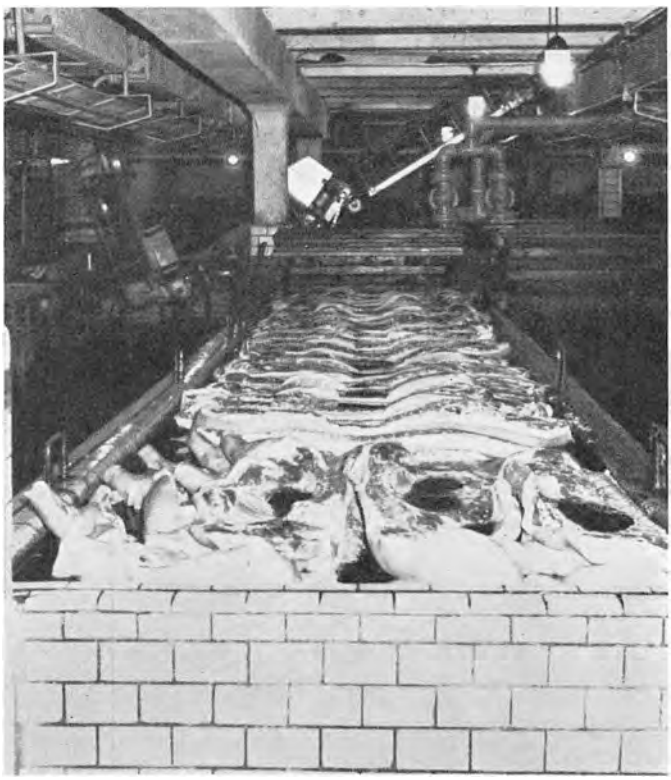

På transportbånd føres siderne fra kummerne til sortering og udlægning på drænpladsen. I det hele taget bruges over alt, hvor det er muligt, automatisk fremføring

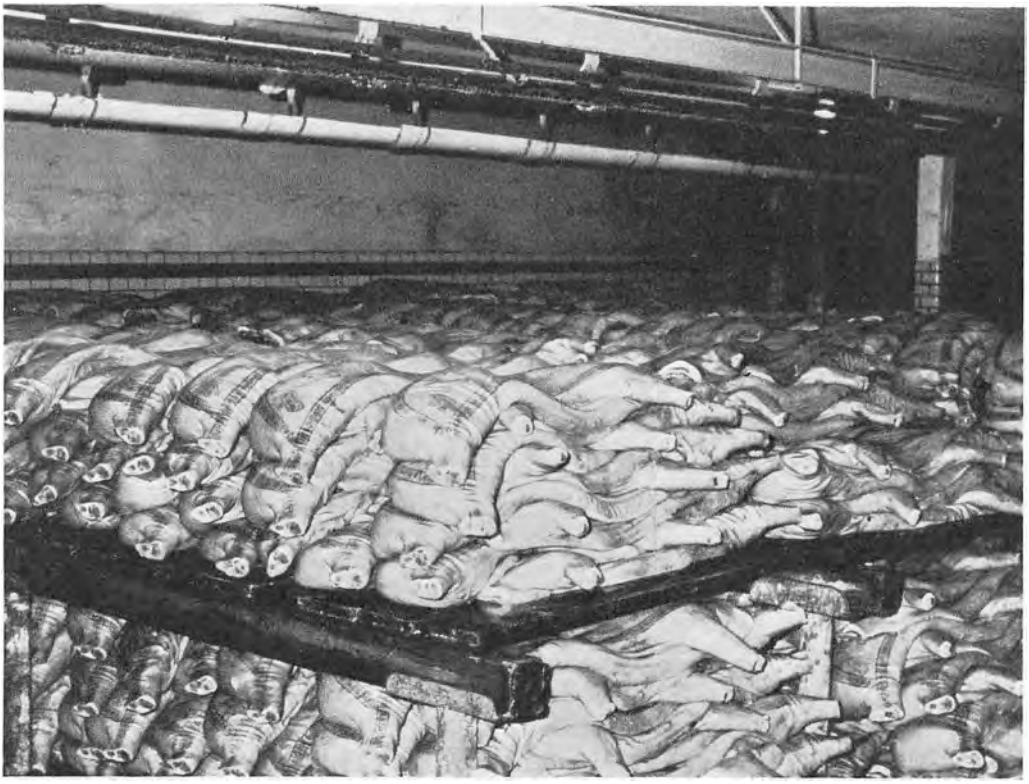

I løbet af 3-4 døgn løber overflødigt, frigjort lage fra. Dette kaldes på slagterierne for dræning, og efter denne dræningstid betragtes flæsket som bacon klar til eksport

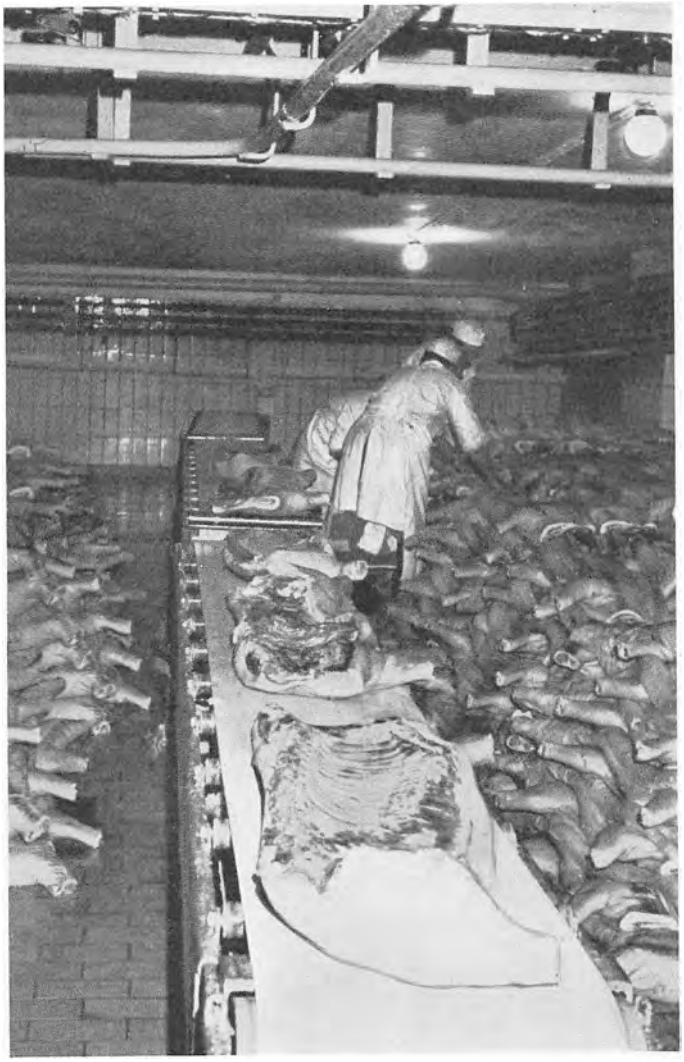

Igen på transportbånd går baconsiderne videre til balle-rummet

Her pakkes baconsiderne i baller — fire sider lægges sammen og pakkes ind i Wrappers (sækkelærred)

Derefter sys og snøres ballerne, og efter at have passeret vægten, hvor de fire sider vejes i engelsk vægt, går de gennem lugen på rutchebånd til lastbilen

Slagteriet har ikke selv lastbiler til transport af baconsiderne, men har en fast aftale med vognmand E. Andersen, Køge, som transporterer bacon'en til afskibningshavnene. For Køges vedkommende går hovedparten selvfølgelig over København, men undertiden går mindre partier over Esbjerg. Skibe med kølerum anvendes over Nordsøen

40,000 kr., og det plejer man jo i en valgkamp, så vil det sige det samme som, at slagteriets omsætning i disse år har været 8750 bøndergårde. I efterbetaling er i disse år udbetalt 16,9 mill. kr. Efter samme målestok vil det sige, at slagteriet i disse 50 år har ydet sine andelshavere 402 bøndergårde til fordeling . . . . «

Både udenrigspolitisk og handelsmæssigt var forholdene vanskelige i 1939, men jubilæet skulle fejres. Det skete på dyrskuepladsen ved Gl. Køgegaard – i telte. Alle andelshavere med damer var inviteret til fællesspisning, formedelst 3 kr. pr. næse. Gardens musikkorps musicerede, og der var dans og fyrværkeri. Udgifterne til jubilæet blev 22,000 kr.

Krigen satte sig sine spor, også inden den endnu var nået til Danmark. Der skulle spares på benzinen, fragterne steg og steg, og alt, hvad producenterne skulle købe, steg også. Dertil kom, at regering og rigsdag vedtog at lade kronen følge dollars i stedet for sterling, hvilket gav svineproducenterne et betydeligt tab.

Besættelsestiden

I 1940 skifter slagteriet formand, idet Ejnar Nielsen-Skensved afløser Chr. Vestergaard, Kammerherregaarden. Statshusmand Søren Lund, Spanager, bliver ny næstformand, mens gdr. Otto Christensen, Jenstrup, genvælges som sekretær.

I februar ophobes store lagre på slagterierne. Disse lagre kan ikke finansieres af de engelske banker, hvorfor slagterierne henvender sig til Nationalbanken om et lån på 15 mill. kr., hvilket blev afslået.

De sædvanlige arbejdsmetoder og afsætningsforholdene må omlægges efter besættelsen den 9. april, fordi der nu er lukket for Englandseksporten, og Tyskland i stedet bliver den store aftager. Der er man ikke tilfredse med baconsaltet flæsk og sender tørsaltningsspecialister herop for at »omskole« slagterierne, men det gik ikke. Kornimporten er også standset, og man forudser en reduktion af svinebestanden. Begrænsningen af fodermidlerne viser sig også at være en mere effektiv

regulator end den kunstigt gennemførte regulering, og i august vedtager man på slagteriernes delegeretmøde, at svinekortene skal falde bort – det sker pr. 1. september.

Bestyrelsen vedtager iøvrigt at købe 450 tons tørv og bygge et tørveskur. Der ydes 25 øre pr. gris til Finlandsindsamlingen: det giver slagteriprodukter for 18,403 kr., der sendes til Finland.

1941 sætter reduktionen af svinebestanden for alvor ind. I december når bestanden ned på 1,6 mill. mod 3,2 mill. i 1939. Slagtningerne falder også, og for året som helhed bliver nedgangen på 41,4 procent – i Køge dog kun 28,3 procent.

Omkring 1. februar opstår der brand i tagetagen over kreaturslagteriet. Det brændte varelagers værdi var ca. 64,000 kr., og det kostede 40,000 kr. at få genopført etagen.

På generalforsamlingen i februar vedtages det med 447 stemmer for og 183 imod at udmelde slagteriet af Erhvervsudvalget. Otto Christensen, Jenstrup, bliver ny næstformand og Peter Christensen, Ll. Skensved, ny sekretær. For 16,000 kr. købes slagteriets gamle udsalg i Nørregade, der i nogle år har været på andre hænder. Slagteriet køber hestekøretøj og to heste for at få den fornødne kørsel udført. Bestyrelsen vedtager medlemsskab i Hudecentralen AmbA, der dog ikke får autorisation før i 1951, efter at aflevering af huder og skind til maksimalpriser ophæves. Den 22. juli indføres kødordningen.

Ved årsskiftet har bestyrelsen på grund af den usikre tid nedskrevet slagteriet til 0 kroner, så andelshavernes garantiforpligtelser ikke længere indebærer nogen økonomisk risiko.

I 1942 er nedgangen i svineslagtningerne 43 procent på Køge Andelssvineslagteri, 32,157 mod 56,742 året før. Man skal helt tilbage til 1920 for at finde tilsvarende lave slagteantal. Især i sidste halvdel af året er tilførslerne små, og slagtedagene nedskæres til en om ugen,

1940 10 206747 1940

LANDBRUGSMINISTERIETS SVINEREGULERINGSUDVALG

AXELBORG KØBENHAVN

Ugyldig efter 26. Oktober 1940

Svinekort

Oktober-Reguleringen

Dette Svinekort giver

IHÆNDEHAVEREN

Ret til Levering og Slagtning af

1 SVIN

i Tiden 30. Septbr. 1940 til 26. Oktbr. 1940

Ugyldig efter 26. Oktober 1940

Sidste svinekort. Helt op til 1940 var svinekort en realitet — med det formål at regulere produktionen. 1. september blev ordningen ophævet

nemlig onsdag. I september modtager slagteriet kun 140 svin, som det koster 173 kr. pr. styk. at slagte. Beskæftigelsen af slagteriets faste arbejdere reduceres, og kun godt en halv snes mand er på fuldt arbejde, resten er inde under arbejdsdeling.

Henrik P. Petersen, Vedskølle, afløser Peter Christensen som sekretær. Bestyrelsen vedtager at købe generator til slagteriets lastbil.

Samarbejdet med DLK fortsætter som tidligere. Slagteriet stiller kontorlokaler til rådighed, og en af slagteriets funktionærer modtager tilmeldinger og besvarer forespørgsler. Slagteriet køber jord af DSB for 13,000 kr. til udvidelse af DLK's samlestald.

I 1943 stiger svinebestanden – og slagtningerne med 27,2 procent. En noteringsforhøjelse på 24 øre i marts, uden at salgsprisen for flæsk til hjemmemarkedet forhøjes, har sin andel i fremgangen. Slagteriet genindfører to modtagelsesdage, der er omtrent fuld beskæftigelse, og ved årets slutning er al arbejdsdeling ophævet. Slagteriets kontorer er overbebyrdet med et utal af statistisk materiale og ugentlige indberetninger. I maj kommer der kødkort for at sikre forbrugerne en rimelig fordeling af kødvarerne. Slagteriet overtager af slagtermester Madsen dennes butik ved Solrød Strand og aftaler, at den skal drives som slagteriets udsalg på en 10-årig kontrakt.

I 1944 er der en fremgang i landsslagtningerne på 47,68 procent – for Køge er tallet 41,42. Mangelen på blik til øremærker gør sig nu stærkt gældende. Efter forhandling med en kreds af andelshavere er slagteriet indgået på at give 2500 kr. i tilskud til køb af et kartoffelkogeanlæg og at finansiere anlægets køb med indtil 11,000 kr. rentefrit mod at der tegnes 3000 tdr. årligt. (Kartoffelkogerforeningen for Varpelev og Omegn). Svinenes gennemsnitsvægt er steget til 85 kg og landsnoteringen til 274 øre pr. kg.

Partering af ferske svin. Ca. 60 pct. af produktionen er i de senere år eksporteret som bacon. Lejlighedsvis er der foretaget eksport af ferske hele svin til såvel østlande som Schweiz og i 1963 også til Frankrig. Konservesfabrikkerne aftager ugentlig forender og skinker. Midterstykkerne fra denne opskæring, som ses her, anvendes efter forskellige salgsmuligheder på hjemmemarkedet eller som saltede midterstykker til slagteriernes bacon-fabrik i Selby i Midt-England

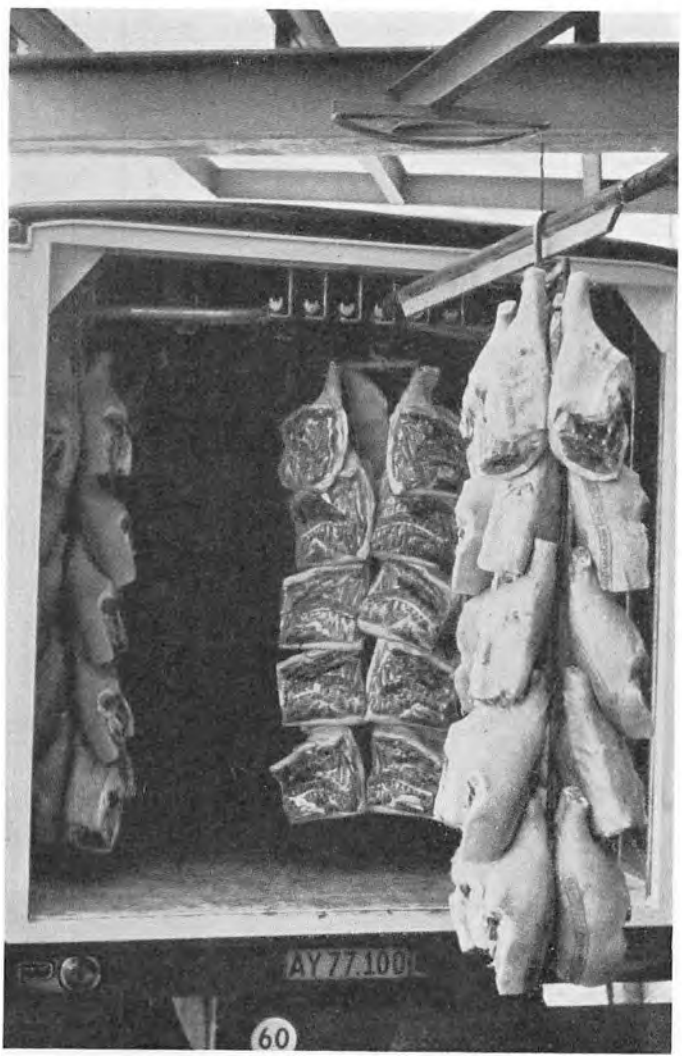

Her læsses skinker og forender til fabrikkerne. Man ser, hvorledes de pr. glidestang skubbes direkte ind bag i den holdende kølebil

I slagteriets engros-ekspedition foregår det lokale salg til slagtere og handlende. Et interiørbillede derfra

Som nævnt fryses adskillige varer før salg og afsending. Her ser man et parti lever på vej til fryserummet for senere at blive eksporteret som frosset, dansk svinelever til England. Hver pakke indeholder ca. 7 kilo

I 1945, kort før befrielsen, er slagteriet udsat for et røveri af Hipo-mænd, der sprænger døren til direktørens lejlighed, holder ham op, stjæler konserves for 2760 kr. og plyndrer pengeskabet for 3600 kr.

Forhandlingerne med England genoptages efter krigen på regeringsbasis. Dansk landbrug havde ventet gode priser, fordi der overalt er mangel på fødevarer, men i stedet nedsættes eksportpriserne for at komme i niveau med de priser, englænderne betaler for varer fra dominions. For flæsket betød det en nedgang på 25 procent ved udgangen 1946. Rigsdagen bødede lidt derpå ved at garantere en notering på 2,59 kr. gældende til 1. oktober 1946. Landbrugsministeriets Baconudvalg er eneste afskiber og det engelske fødevareministerium eneste køber.

Slagteriet opretter en fond på 10,000 kr. med det formål at yde støtte til ældre, veltjente slagteriarbejdere og disses enker – i anledning af 50 års jubilæet i Slagteriarbejderforbundets Køge-afdeling. Der bevilges 1000 kr. til hjælp til landsmænd syd for grænsen. Slagteriet overtager selv driften af udsalget i Faxe Ladeplads. Det lykkes at købe et mindre jordstykke af DSB, så kreaturslagteriet nu kan udvides – og hermed begynder de udvidelser og moderniseringer, som skildres i en særlig artikel.

I 1946 falder svinebestanden, således at der ved årets udgang kun er 1,6 mill. svin. Maksimalpriserne på får og heste ophæves. Slagteriet går over til oliefyring, hvilket er en fordel sammenlignet med tidligere anvendt brændsel. 1. november trækker kasserer J. P. Johansen sig tilbage efter 43 år og afløses af kontorassistent Ernst Petersen.

Grisesalgene blev i sin tid oprettet af de lokale landbo- og husmandsforeninger, men blev efter visse uoverensstemmelser i 1932 overtaget af slagteriet. Nu vil foreningerne gerne igen administrere salgene, og det sker fra 1. januar 1947.

Slagterierne har 18 mill. til gode i England fra før krigen. De 4 mill. kr. hensættes til fond til oprettelse af forsøgs- og skoleslagteri, nye forsøgsstationer m. v., resten udbetales til slagterierne, og Køge får ca. en kvart million minus det, der skal betales i engangsskat.

I 1947 vedtages en ny lov, hvorefter landbruget får ret til at få sin produktion betalt med den pris, der kan hjembringes ved eksport af varerne, og en anden lov fastslår, at landbrugets egne repræsentanter skal have forhandlingsret, når der skal sælges landbrugsvarer til eksport.

1. oktober udløber handelsaftalen med England, og den fornyes ikke, fordi englænderne afviser de danske priskrav – »fantasipriser«, siger den engelske finansminister. Produktionen, der er lille, afsættes let til andre lande, som betaler i solide dollars eller schweizerfrancs.

Slagteriet overtager kødudsalget ved Greve Strand, får udvidet vandindvindingsret og skifter slagtemester. A. Nilausen bliver selvstændig og i hans sted antages Ølsgaard Jensen, tidligere Nakskov. Ejendommen Pedersvej 116 købes for at skaffe bolig til den nye mester.

Landboorganisationerne og de tre slagterier Køge, Haslev og Masnedsund enes om at samle amtets to lokale forsøgsstationer på Bregentved fra 1. september, hvorefter stationen i Haarlev nedlægges.

Fireårig handelsaftale med England

I 1948 – efter adskillige måneders pavse – genoptages forhandlingerne, og forretningsforbindelserne, med England, og fra 1. oktober afsluttes en handelsaftale gældende for fire år. Ifølge den skal vi levere 90 procent af vor baconeksport til en bestemt pris, dog med ændringsmuligheder år for år. For producenterne er det en stor fordel at vide, at de kan komme af med deres produktion og hvilke priser de nogenlunde kan regne med, sagde formanden i sin kommentar på generalforsamlingen.

Landsslagtningerne går ned fra 2 til 1,6 mill. svin

Ledende funktionærer på slagteriet. Øverst ses forvalter W. Koch, dernæst slagtemester K. Ølsgaard Jensen og nederst maskinmester M. Møller

(21 procent), mens nedgangen for Køge Andelssvineslagteri kun er godt 5 procent. Priserne er efter den ny aftale med England steget ca. 80 øre pr. kg og svinene udbragt i 440 øre pr. kg mod 361 øre i 1947.

Slagteriet køber hus på Egøjevej til bolig for den ny forvalter, Aage Nielsen.

I 1949 devalueres kronen, svineantallet passerer de 3 mill. og hjemmemarkedet for handel med kød og flæsk frigives.

15. november udløber loven om eksport af landbrugsprodukter, men den forlænges til den 1. marts 1950. Slagterierne, både andels- og privatslagterier, danner en salgsforening, der skal sættes i stedet for Landbrugsministeriets Baconudvalg, som gennem 10 år har varetaget slagteriernes eksportinteresser.

For at billiggøre kød og flæsk for en stor del af befolkningen yder staten ca. 100 mill. kr. til rabatkort på 40 kr. pr. person for et år. Kortene går under betegnelsen »Hedtoftbøffer«.

Slagteriet fylder 60 år og giver 5000 kr. til slagteriarbejdernes hjælpefond. En kreds af andelshavere på Faxeegnen låner 15,000 kr. på billige vilkår til køb af en kartoffelkoger.

I 1950 modtager Køge Andelssvineslagteri 104,230 svin, en stigning på 46,6 procent. Man skal helt tilbage til 1934 for at finde tilsvarende leveringer. Landsslagtningerne ligger på 4,2 mill. svin, en fremgang på 48,4 procent.

De tre store landsdels-forsøgsstationer (for avlscentrene) tages i brug.

Slagteriet køber bolig Strandvejen 66 til ny tarmmester.

Koreakrigen bryder ud og skaber voldsom efterspørgsel til beredskabslagre. I Tyskland stiger søerne, som næppe kunne sælge før krigen brød ud, fra time til time, indtil man først i september når op på 5 kr. pr. kilo med påfølgende køberstrejke og total standsning af eksporten som resultat.

Pølsemester Poul Hansen, tarmmester E. Jensen og kasserer Ernst Petersen

Prokurist K. E. Olsen, konsulent Sv. E. Børresen, Haslev, og arbejdernes fællestillidsmand, Karl Nielsen, der er formand for den lokale afdeling af Dansk Slagteriarbejderforbund

I 1951 ansætter de tre slagterier (Køge, Haslev og Masnedsund) og landbo- og husmandsforeningerne i området konsulent S. H. Børresen, Haslev, som fodrings- og svineavlskonsulent.

Slagtningerne bliver på ca. 5 mill. svin. Flæskeafgiftspuljen oprettes. Hudeordningen ophæves og Hudecentralen kommer omsider til verden. Køges andel er 25,000 kr. Der bygges hudesalteri på slagteriet.

Loven om prisbinding på hjemmemarkedet vedtages. Efter denne lov må landbruget levere flæsk til hjemmemarkedet betydeligt under Englandsprisen for at imødegå de stærke inflationstendenser i dansk økonomi. Ved Hudeordningens ophævelse stiger priserne på huder og skind langt over de hidtil gældende maksimalpriser.

I 1952 fornys baconaftalen med England for to år. Formandens kommentar: »Når man betænker, at England er verdens største køber af flæsk og Danmark er verdens største eksportør af flæsk, endskønt Danmarks svinebestand kun er ca. 4 mill. eller mellem 1 og 2 procent af svinebestanden i hele verden, forstår man, hvilken naturlig og betydningsfuld forretningsforbindelse, der her hidtil har været mulighed for mellem to lande, og forhåbentlig kan det fortsætte i fremtiden . . . . «

Maksimalpriserne på flæsk ophæves.

Bestyrelsen indmelder slagteriet som andelshaver i Schaub & Co. AmbA, som overtager alle tarme fra svineslagtningen. Indtil da har slagteriet selv eksporteret produktionen af tarme, men man ser nu sin fordel ved at tilslutte sig dette selskab.

Svineregulering drøftes

I 1953 overstiger landsslagtningerne de 6 mill. svin, og mand og mand imellem tales der om svineregulering, fordi eksportmængden til England jo er fastlagt i handelsaftalen. Man søger afsætning til andre markeder, og der sendes ferske, frosne baconsider direkte fra Køge til Hongkong, Bangkok og andre pladser i Østen.

Formandens kommentar: Hvad produktionens størrelse angår, finder jeg det på sin plads at fraråde oprettelsen af svinefabrikker, men overlade det til den enkeltes dygtighed og vurdering af, hvor mange svin han ønsker at opfodre ved egen avl plus eventuel mindre indkøbte partier korn og fornødent tilskudsfoder.

Det endelige slagteantal blev 6,2 mill. mod 4,8 mill. i 1952.

Der indløber i disse år mange klager fra England over for fedt flæsk og over svin med for ringe kødfylde. Formandens kommentar: Vi må sætte alle sejl til for at forbedre dette forhold. Parolen er: »Vil du sælge, må du producere den vare, vi ønsker at købe – ikke omvendt«.

Klagerne medfører, at der fra 1. januar 1954 indføres klassificering med forskelbetaling for klasserne. Foreløbig klassificeres dog kun efter rygspækkets tykkelse.

Generalforsamlingen vedtager med 100 stemmer for og 5 imod, at lovenes paragraf 9 ændres til: Slagteriet tilvejebringer en driftsfond derved, at der fra 1. januar 1953 tilbageholdes 2 kr. pr. gris af efterbetalingen, der godskrives den pågældende andelshaver på særlig konto. Det tilbageholdte beløb udbetales, når det har henstået hos slagteriet i fem regnskabsår.

I 1954 når svinetallet i november op på godt 5 mill., det højeste tal siden først i 1930'erne, og landsslagtningerne stiger fra 6,2 til 6,9 mill. svin. Langtidsaftalen med England forlænges med uændret pris, og baconrationeringen i England ophæves.

I årets begyndelse er der ængstelse for overproduk-

To tidligere overdyrlæger på slagteriet, øverst overdyrlæge F. Klee og derunder overdyrlæge Karl Larsen

De tre billeder på denne side er alle fra pølsefabrikken. Her ses afskæring og sortering af kød til forskellige pølseformål eller saltning og røgning

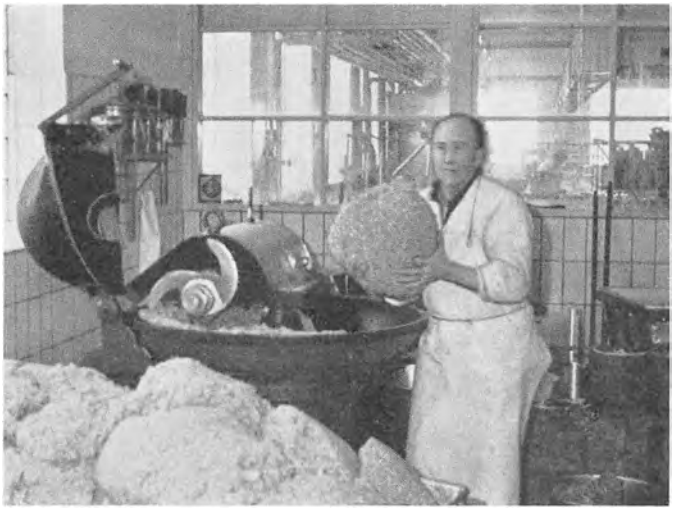

Denne vældige klump er færdighakket kødfars, der tages op af maskinen. Her køres det på vogne til pølsestopperne

På dette billede ses afbinding af spegepølser — d.v.s. de bindes i enderne efter fyldning. Bagefter går de til saltning og rygning

tion – men allerede i februar må der foretages visse indgreb, bl. a. i en kort tid stop for eksport af søer, for at få varer nok til England.

1. juli gøres bedøvning af svin obligatorisk på alle slagterier, men ikrafttræden af bestemmelsen udsættes, for at der kan foretages nøjere undersøgelser af bedøvningens indflydelse på kvaliteten. Det sker bl. a. på Slagteriernes Forskningsinstitut i Roskilde, som tages i brug det år.

I 1955 når landsslagtningerne op på 7,1 mill. svin – og kommer derved for tredie gang op over de 7 mill. Men det er stadig 460,000 færre end i rekordåret 1932.

Slagteriarbejderforbundets Køge-afdeling fylder 60 år og får 10,000 kr. i 4½ pct. obligationer i Landcreditkassen – til arbejderfonden. Slagteriet tegner sig for 1000 kr. til Køge social-filantropiske Boligselskab. Bestyrelsen tilslutter sig Danish Bacon Company i England – og overtager en aktiepost på 23,000 kr., samt for 6000 kr. friaktier. DBC har en fortrinlig salgsorganisation og skal varetage slagteriets interesser, når salget i England gives frit.

Haslev Træindustri udvider aktiekapitalen for at kunne igangsætte en produktion af papemballage. Køges andel i den nytegnede kapital er 11,000 kr.

England lægger told på dansk bacon

I 1956 indfører England en 10 procents told (gældende for fire år) på importeret bacon – med undtagelse af bacon fra imperie-landene. Det sker samtidig med, at kvantumsbegrænsningen ophæves, og at importen overgår fra det engelske fødevareministerium til private importører. Det medfører, at flæskepriserne på det danske hjemmemarked nedsættes tilsvarende. Formandens kommentar: »Vi må i højere grad ind på markedspleje. En regulering af de ugentlige afskibninger, som også alle slagterier er enige om, er nødvendig og skal gennemføres, så ikke små udsving i de ugentlige slagtninger en enkelt uge skal ødelægge markedet«.

Slagteriets revision. Øverst statsaut. revisor Thornøe, derefter de lokale revisorer, grd. Herluf Hansen, Elbæk, og pcl. Alfred Godtfredsen, Ringsbjerg

De færdige produkter, spegepølser, rullepølser m. v., pakkes og gøres klar til forsendelse

Landsslagtningerne går ned med en halv million svin til 6,6 mill. Forslag om, at slagteriet starter salg af enkelte gylte af god afstamning på rimelige kontraktvilkår, nedstemmes på generalforsamlingen.

1. maj bliver bedøvnings-loven gennemført.

I 1957 stiger landsslagtningerne igen, og når nu op på 7,4 millioner svin.

To ugers strejke i engelske havne i august lammer afskibningerne af bacon, der fastsættes snævre vægtgrænser og strenge vægtfradrag for at få så få svin frem som muligt.

Baconområdet oprettes af en række baconproducerende lande (England inklusive) som et forsøg på markedspleje ved regulering af tilførslerne til Storbritannien.

Slagteriet tegner påny 1000 kr. i Køge socialfilantropiske Boligselskab.

Hidtil største antal slagtninger

I 1958 slår landsslagtningerne alle rekorder og passerer med 7,7 mill. 1932-slagtningerne, der var de hidtil højeste. Landet får en kornordning og en bemyndigelseslov, og der stemmes ja til mæglingsforslag fra forligsmanden om indførelse af 45 timers arbejdsuge, forhøjelse af timelønnen med 8 øre m. v.

Slagteriet skifter formand, idet Ejnar Nielsen-Skensved, Ll. Skensved, afløses af Jens Thyge Nielsen, Haugaard, Lund. Slagteriet nytegner 110,000 kr. i Andelsbanken og overtager den ejendom i Solrød, man i 15 år har haft forretning i. Da overholdelsen af modtagelsestiderne er gået helt i fisk, forhandles med vognmændene, og tilmelding af svin indføres, så kørsel og og modtagelse kan tilrettelægges.

Der indføres brændemærkning (stribemærkning) af alt bacon, så kunderne i England selv på udskårne stykker kan se, at det er dansk.

I 1959 slår Køge Andelssvineslagteri alle tidligere rekorder med 199,045 svin, det er en fremgang på 10,55 procent og ca. 15,000 svin flere end det hidtil højeste antal i 1932. Landsslagtningerne nåede op på 8,450,000 svin på eet år.

Danmark tilslutter sig De ydre Syvs Frihandelsområde (EFTA), hvorefter bacontolden pr. 1. juli 1960 nedsættes med 5 pct. for helt at bortfalde 1. juli 1961.

Slagterierne overtager A/S Houlberg i Kødbyen – og er med til at starte Dansk Dybfrost A/S. I oktober nedsætter slagteriarbejderne overalt i landet arbejdstempoet med 25 procent, der holdes ekstraordinært delegeretmøde, og resultatet bliver 15 kr. mere om ugen til mandlige og 10 kr. til kvindelige arbejdere i akkordafsavnsgebyr.

En kreds af andelshavere starter en svinekontrolforening i slagteriets område.

Gdr. Viggo Jørgensen, Lundsgaard, Bjæverskov, bliver næstformand i stedet for gdr. Otto Christensen, Jenstrup.

Slagteriet køber ejendommen i Nørregade, hvor man

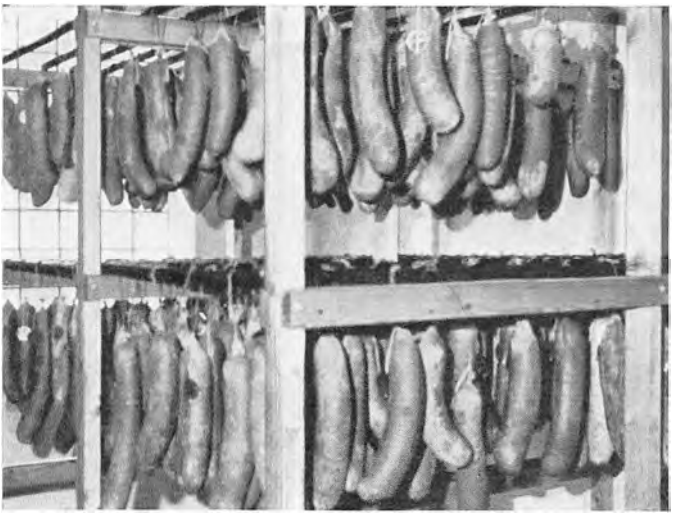

Her er et par glimt fra lagerrummet, hvor varerne hænger. Øverst er det spegepølser i naturtarme og derunder pølser i kunsttarme

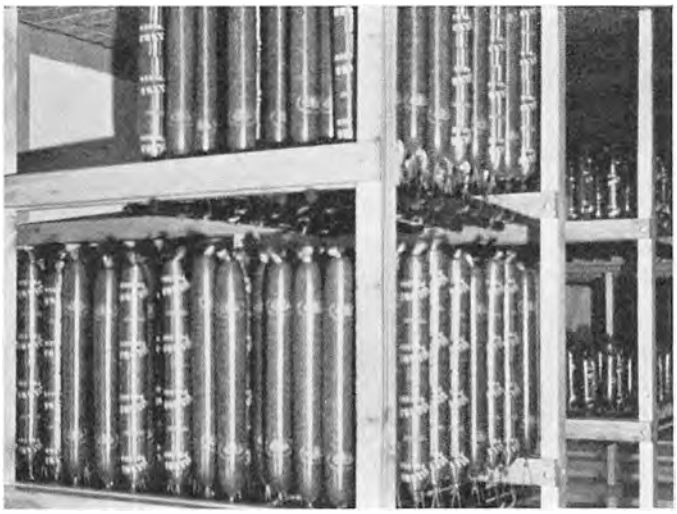

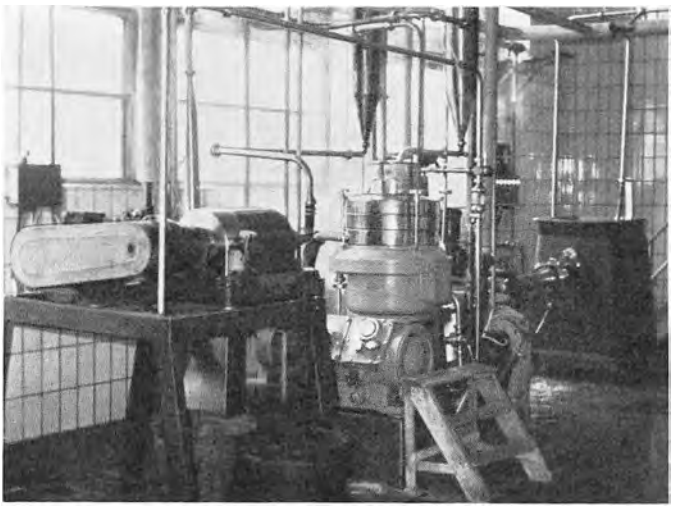

Fedtsmelteriet. Fedtet afsmeltes kontinuerligt samtidig med slagtningen. En halv time efter, at slagtningen er afsluttet, er alt fedtet afsmeltet og placeret i kølerum. Hver gris giver i gennemsnit 2,2 kg fedt

i mange år har haft udsalg, og foretager en modernisering af butikken i Solrød.

Slagtningerne passerer de 200.000

I 1960 passerer slagtningerne i Køge de 200,000. Totaltallet bliver 230,330 svin mod ca. 199,000 året før, en fremgang på 15,7 procent. I den anledning skænkes 6000 kr. i 5 procent Kreditforeningsobligationer til slagteriarbejderforbundets fond. Desuden får forbundet 5000 kr. ligeledes i 5 procent Kreditforeningsobligationer i anledning af Køgeafdelingens 65 års fødselsdag.

Delegeretmødet giver fællesbestyrelsen bemyndigelse til i påkommende tilfælde, såfremt det er i samtlige andelssvineslagteriers og dertil knyttede virksomheders interesse, at standse tilførslerne af svin til slagterierne. Dette kræver en tilføjelse til slagteriets vedtægter, og den vedtages 17. februar og 24. marts 1961.

1. juli nedsættes bacontolden med 5 procent. Det giver salgsforeningen 19 øre mere hjem pr. kg bacon. Samtidig stiger noteringen herhjemme med 14 øre.

Slagterierne overtager en fabrik i Selby i Midt-England til fremstilling og salg af bacon opskåret i skiver og vacuumpakket for at imødekomme udviklingen i salget af denne vare.

Slagteriet indfører tilmelding af svin om lørdagen til levering i den følgende uge – nødvendigt, når der skal slagtes ca. 5000 svin på fire dage, og de skal færdigbehandles indenfor ugens arbejdsdage.

I 1961 oplevede landbruget et meget uroligt forår. Først strejkes der i mange engelske havne, så skibe må omdirigeres for at blive losset. Dernæst kommer herhjemme sømands- og transportarbejderstrejken, som påny vanskeliggjorde afskibningerne, men det lykkedes at få flæsket afsted via Flensborg og Hamborg, så det kom frem til kunderne, omend med store ekstraudgifter for slagterierne. Endelig følger strejken på slagterierne den 4. maj efterfulgt af landbrugets svar: leveringsstoppet den 8. maj om morgenen.

Formandens kommentar: Aktionens største værdi var

Slagteriet har fem udsalg. Dette er udsalget ved Solrød Strand, og desuden findes der udsalg ved Greve Strand, i Faxe Ladeplads og to i Køge

måske netop, at landbruget kunne optræde enigt i sammenhold, og at det blev klart for regeringen, at landbruget indtægtsmæssigt er bagefter.

Resultatet blev landbrugsforliget gældende for to år med vidtrækkende følger, bl. a. betød det hjemmemarkedsprisens frigørelse fra eksportprisen på flæsk og andre landbrugsvarer. Og for slagteriarbejderne betød det en ugeløn på 272 kr. i stedet for 233 kr.

Ophobningen af de mange svin under strejken giver store besværligheder bagefter, og det varede 6–7 uger at nå frem til normale ugeslagtninger.

Aftalen med konservesfabrikkerne om kvantumsrabat forlænges for to år. Andelsslagteriernes Konserveseksport »Dana« kommer til verden i et forsøg på at forenkle produktionen under dette varemærke og ved reklamefremstød i England at øge salget heraf.

Et ekstraordinært delegeretmøde vedtager at foreslå indført prisdifferentiering for svin på grund af den stigende produktion (landsslagtningerne blev på godt 9,5 mill., i Køge blev der slagtet 240,000 svin). Forslaget må henlægges, fordi de landøkonomiske foreninger ikke kan anbefale det.

28. november indvies den nye forsøgsstation i Babberup, »Sydøstsjællands Svineforsøgsstation«, rejst af de tre slagterier og landbo- og husmandsforeningerne i området. Den har kostet ca. 450,000 kr.

Vanskeligt at holde på arbejderne

I 1962 går slagteriet over til fakturering og afregning af svin ved hjælp af hulkort, og dersættes ny rekord i slagtninger med 242,494 stykker – landsslagtningerne når op på 9,973,686 svin, en stigning på ca. 437,000 stykker. I landbrugsforliget af 1961 var en bestemmelse om, at staten overtager udgifterne ved veterinær-eksportkontrollen. Denne kontrol kostede i 1961 Køge Andelssvineslagteri 188,000 kr., mens udgiften falder til 14,500 kr. i 1962.

I årets første halvdel er der stor afgang af arbejdere, og slagteriet har vanskeligt ved at skaffe arbejdskraft, og da især kvalificeret arbejdskraft til erstatning. Det er storbyen og dens høje lønninger, ikke mindst i byggeindustrien og andre industrier, der trækker folk fra slagteriet. I maj forelægges problemet for arbejdsgiverforeningens bestyrelse, som spørges, om slagteriet kan give arbejderne forskellige lønmæssige fordele, men svaret bliver et klart nej. Overenskomsterne kan ikke fraviges indenfor en periode.

I 1963 forelægges på generalforsamlingen forslag om, at slagteriet betaler fuld befordringsgodtgørelse direkte til vognmændene for alle til slagteriet leverede svin, men forslaget forkastes. Kun 65 stemmer for, mens 261 stemmer imod.

Der er påny rekordslagtninger. Landsslagtningerne når for første gang over de ti millioner (nemlig 10,387,169 i 53 uger), og også Køge melder om rekord med 250,233 svin. Det er første gang, den kvarte million passeres. Pr. 1. januar 1964 er der 7,44 mill. svin i Danmark.

Slagterierne har nedsat et udvalg, som arbejder med strukturudvikling og rationalisering, og det afgiver betænkning. Der påbegyndes forsøg med produktion af store grise til konservesproduktionen (industrigrisen). Grisene opfodres hos gdr. Niemann, Ladager, og skal slagtes på Køge Andelssvineslagteri.

Baconaftale mellem England og otte lande, der-

Et par eksempler på slagteriets reklame for egne produkter. Øverst er det for Køge-Pølsen, og motivet går igen på det pergamentpapir, der bruges ved pølsevognene. Nederst gælder det Stevns-Pølsen — en lækkerbidsken til frokostbordet

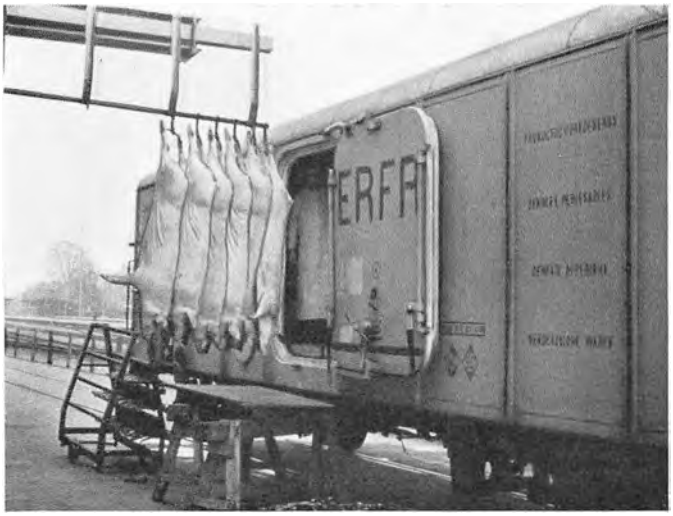

Her glider ferske svin ad glidestangen fra slagteriet direkte ud i køle-jernbanevogn. Disse svin her skal til Schweiz

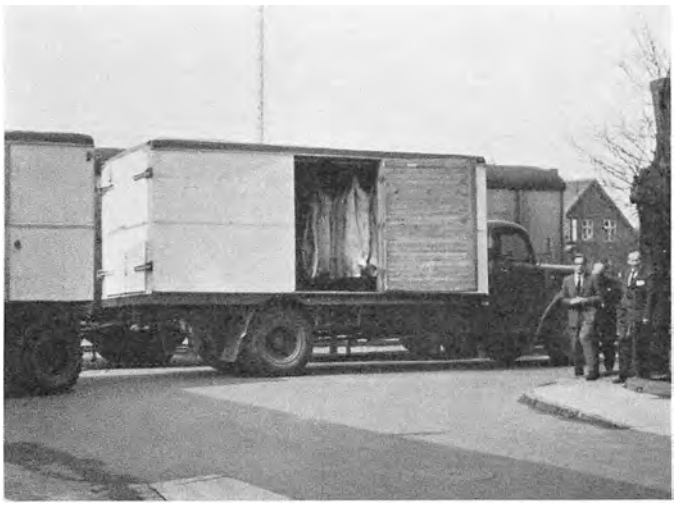

Jernbanevogn eller kølebil — det kan sådan set være det samme, og slagteriet benytter da også begge transportmidler. Her er kølebilen læsset med kroppe, der skal på frostlager for salgsforeningen

iblandt Danmark, skal stabilisere baconpriserne på et niveau, der er rimeligt for såvel producenter som forbrugere. Aftalen, der skal træde i kraft 1. april 1964, gælder for fem år, og hvert land får en fast procentdel af det engelske baconforbrug (Danmark 47 procent, England selv 36 procent).

På generalforsamlingen den 18. februar 1964 vedtages en vedtægtsændring, hvorefter beløbet på 2 kr. pr. gris til driftsfonden med virkning fra 1. januar 1964 nedsættes til 1 kr., bl. a. på grund af det stigende antal slagtninger.

Byggeri og modernisering

Siden krigen er der gennemført omfattende byggerier og udvidelser af Køge Andelssvineslagteri – foruden at der er moderniseret og rationaliseret og foretaget nyanskaffelser – alt for at give mulighed for at slagte og behandle et stort antal svin på en stadig mere praktisk og mere hygiejnisk måde. Det har simpelthen ikke været til at komme uden om. Og prisen derfor har slagteriet naturligvis også måttet betale på linie med så mange andre slagterier i dette land. Billigt har det naturligvis ikke været, selv om virksomhedens ledelse ikke har flottet sig. Men man har stedse haft det mål for øje, at arbejdet skulle udføres bedst muligt og helt i overensstemmelse med gældende bestemmelser, ofte endda forudseende hygiejniske og veterinære krav, som man kunne formode ville komme. Alt ialt er der brugt op imod en snes millioner kroner i de 19 år siden krigen, deraf halvdelen til byggeri og udvidelser, resten til rationalisering, modernisering, nyanskaffelser m. v.

Her skal ikke gives nogen egentlig kronologisk oversigt over, hvad der er sket på disse områder, mere en samlende skildring i store træk af det, der har fundet sted på slagteriet.

Det startede lige efter krigen i 1946 med bygning af fryserum til 300 tons oven på de daværende kølerum. Senere fulgte så nye kontorer og laboratorier til dyrlægerne, en vaskeribygning og et nyt tarmrenseri kom til. Det måtte lægges op i første sals højde, fordi man ikke kunne købe mere jord af DSB end beregnet til en hårdt tiltrængt udvidelse og forlængelse af slagtegangen. Slagtegangen blev bl. a. rykket en snes meter mod syd imod staldene.

Elektricitetsforsyningen har der været en del kvaler med. Først måtte de elektriske hovedinstallationer fornyes. Slagteriet ønskede disse ændret til vekselstrøm, men byrådet ville ikke gå med hertil, og man måtte altså foretage fornyelsen som jævnstrømsanlæg. Kun få

Tarmrenseriet. Danske tarme er i udlandet anerkendt som et kvalitetsprodukt, men priserne kan svinge stærkt fra år til år afhængig af verdensproduktionen. Tarmeksporten fra Danmark hjembringer omkring 100 mill. kr. om året

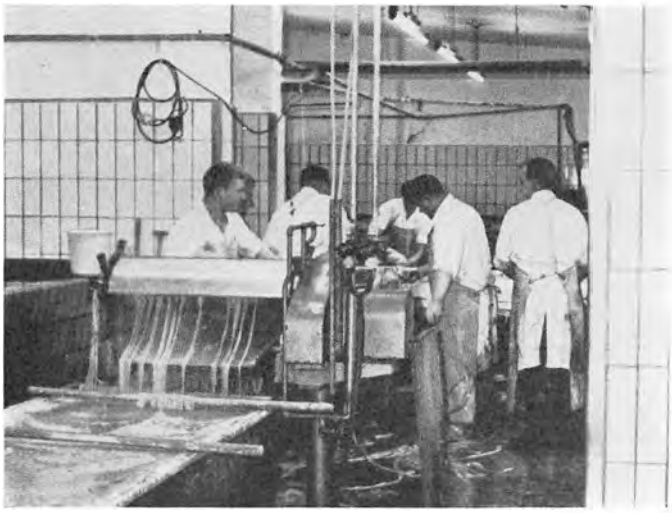

Mens tarmrensning tidligere var et ikke særlig behageligt arbejde, foregår rensningen i dag på maskine, hvorefter tarmene skylles grundigt igennem

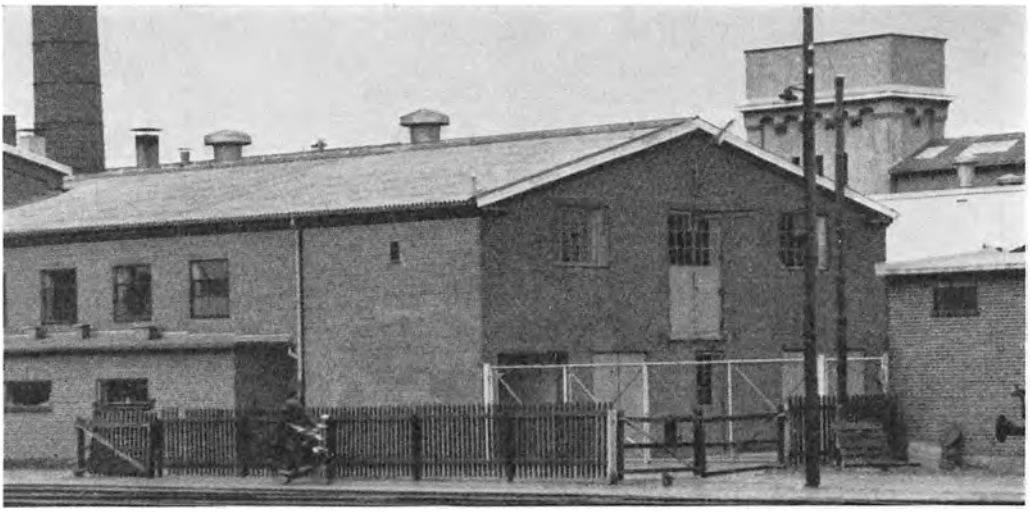

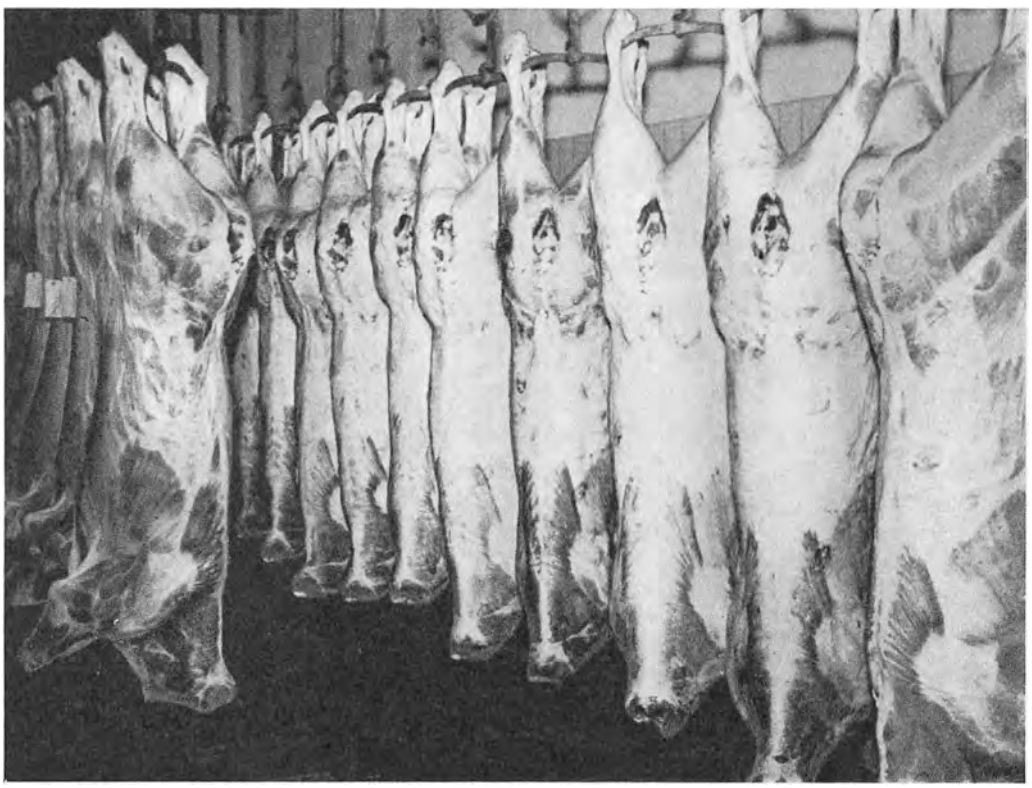

Et led i det omfattende bygge- og moderniseringsprogram efter krigen var også kreaturslagteriet, som blev nyopført i forventning om et stigende antal slagtninger. Øverst er slagteriet fotograferet fra banen, nederst et parti slagtede fedekalve i kølerummet

år senere stilledes der krav om at ændre alle installationer til vekselstrøm.

Slagteriet har gennem årene stort været selvforsynende med vand fra tre boringer, hvoraf en måtte fornyes, fordi den var sandet til. Men med det stigende vandforbrug kneb det med at få vand nok, hvorfor man fik vandindvindingsretten på de gamle boringer udvidet til 200,000 kubikmeter, foruden at man byggede et reservoir til 250 kubikmeter vand. Senere har man installeret et vandrensningsanlæg, der endda er blevet fornyet endnu engang.

Ombygning af slagtegang, ekspedition, ekspeditionskølerum, fedtsmelteri, ny pølsefabrik på 1. sal og folkestuer bestående af omklædningsrum, baderum, spisestue med marketenderi på 2. sal udførtes i årene 1953–1957 og kostede i alt knapt seks mill. kr. En ombygning af dette format på en virksomhed, som samtidig skal holdes i drift, er mere besværlig og bekostelig end nybyggeri. Men det må vel betragtes som et held, at det gennemførtes inden endnu større slagtninger kom til og inden yderligere stigning i byggepriserne.

Kreaturslagteriet er også blevet udvidet, ikke mindst fordi alt tydede på en betydelig stigning i antallet af slagtninger, men der blev dog ikke tale om den udnyttelse, man forventede. Da det gamle konfiskatrum (til opbevaring af kasserede kroppe og affald) skulle bruges til en yderligere udvidelse af slagtegangen, blev en ny konfiskatbygning rejst i forbindelse med en ny kreaturstald. Under stalden blev indrettet sikringsrum.

Byens hovedkloak, som fra gammel tid gik under slagteriets bygninger, har måttet omlægges.

Den sidste store nybygning mod nord dækker den gamle gårdsplads og det areal, hvor der tidligere var saltlagebygning og folkestue. Her blev i stueetagen indrettet opskæringsrum til hjemmemarkedet og tre nye kølerum. En del af 1. salen blev udnyttet til en udvidelse af pølsefabrikken, ligesom man her har indrettet rum med automatisk temperaturregulering.

Arbejdsgangen er efterhånden stærkt rationaliseret og mekaniseret med automatisk fremføring i slagtegangen,

Slagteriet har gennem årene haft et nært samarbejde med DLK, hvis stald jo også er placeret nær ved slagteriet. På det øverste billede er bygningen fotograferet med et par kalve foran, og nederst har fotografen fanget en markedsdag ind

hvor man før havde glidestangssystemet, som betød, at grisen skulle skubbes fra sted til sted. Arbejderen, der stikker grisen, giver den et puf, og så er den inde i den automatiske fremføring. I tilskæringsafdelingen lagde man tidligere grisens to sider på ialt 14 småborde, og mandskabet gik fra bord til bord og foretog arbejdet. Tilskæringsprocessen foregår nu på rullende bånd, som bringer siderne fra mand til mand, indtil de ender i saltkummerne. Saltekælderen er udvidet for at kunne tage de større slagtninger, men kernen er her stadig den gamle og uforandret bortset fra, at mekanisering og anvendelse af transportbånd overalt er taget i brug.

Avlsarbejdet - en betydningsfuld gren af arbejdet

Avlsarbejdet er en betydningsfuld gren af slagteriets arbejde. Ikke mindst efterkrigsårenes stadige markedskrav om kødfulde svin har sat yderligere fart i avlsarbejdet og i slagteriets interesse for det. Avlsarbejdet har mange sider. Der er fodringsvejledning, der er udstationering af orner hos private og på ornecentraler, der er kåring, forsøg med svin fra fremavlere og fra avlscentre, svinekontrolforeninger og meget andet. Og Køge Andelssvineslagteri har hele tiden været med i denne udvikling.

Allerede i 1934 oprettedes en lokal forsøgsstation for fremavlere hos gdr. Axel Sjølund i Haarlev. Det var Køge Andelssvineslagteri samt landbo- og husmandsforeningerne i området, der stod bag den – og stort set slagteriet, der betalte den. De første efterkrigsårs stærkt faldende svinetal medførte, at der kun kom få hold på stationen. Den kunne tage 70–80 hold om året, men var helt nede på 24 hold. I Sydsjælland, hvor slagterierne i Masnedsund og Haslev i samarbejde med landboorganitionerne havde en tilsvarende station på Sydsjællands Landbrugsskole, var det også småt med tilslutningen, og man enedes tilsidst om at indgå et samarbejde og oprette en fælles station, som blev placeret på Bregentved. Men med den stigende interesse for avlsarbejdet, og det stigende svinetal, blev der efterhånden for lidt plads her. organisationerne og slagterierne enedes derfor om at bygge en helt ny forsøgsstation, som rejstes i Babberup ved Dalby og kostede ca. 450,000 kr. Den blev indviet den 28. november 1961 og har plads til 60 hold (sidste år blev der her afprøvet 171 hold). Slagteriet betaler til stationen ti øre pr. slagtet gris over ti år, hvorefter stationen stort set skulle være betalt. Landboorganisationerne giver hver et mindre beløb, der mere er af symbolsk karakter.

Grundlaget for afprøvningen er kåringsarbejdet i om-

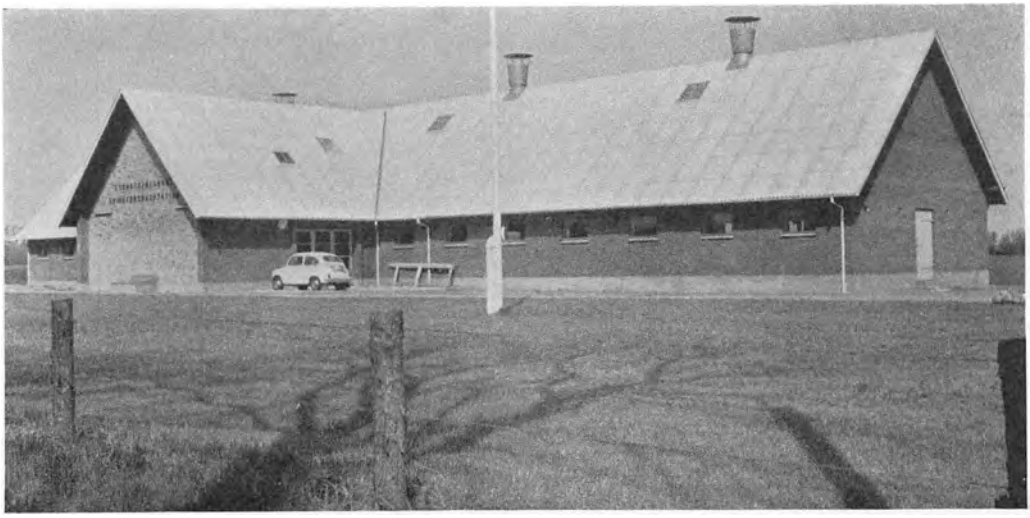

Den nye og moderne svineforsøgsstation i Babberup, fælles for de tre slagterier og landbo- og husmandsforeningerne i området. Den blev indviet i november 1961

rådet, og også det er der megen interesse for. Kåringsudvalget kårede sidste år 735 søer og 89 orner – en fordobling siden 1958. I 1948 blev der i det samme område kun kåret 147 søer.

Udstationeringen af orner går helt tilbage til 1920erne. Interesserede landmænd fik af slagteriet en orne af god afstamning mod også at tage fremmede søer ind. Landmanden skulle betale en trediedel af ornens værdi. Normalt skulle han så holde ornen i halvandet år og derefter levere den til slagtning, hvorefter han fik udbetalt en trediedel af slagteværdien. Denne ordning er stadig i kraft og fungerer på den måde, at landmanden henvender sig til slagteriet derom. Et udvalg af bestyrelsen og konsulent Sv. H. Børresen foretager indkøb af ornerne, når bestilling på et passende antal foreligger. I dag er der 12 ornecentraler med tilsammen 171 orner og 56 orner hos private orneholdere, således at der ialt er udstationeret 227 orner. Ornecentralerne er under tilsyn af udvalget, og slagteriets autorisation gives kun imod, at visse regler og forskrifter overholdes.

Det nyeste skud på avlsarbejdet er svinekontrolforeningen, der blev oprettet i januar 1959, og som har gdr. Georg Bonnesen, Jersie, som formand. Foreningen har ansat tre assistenter, som sidste år kontrollerede 33–34,000 dyr. Slagteriet opkræver kontingentet for

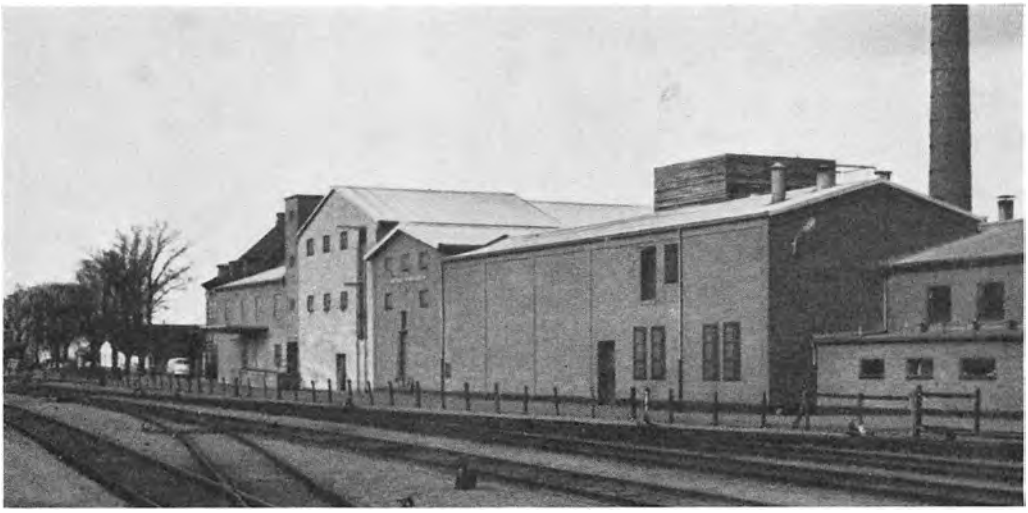

Her er slagteriets facade ud imod baneterrænet. Yderst til højre en del af kreaturslagteriet, dernæst følger bygninger med kølerum, og lige før trægruppen skimtes kontorbygningen. Nederst et billede fra den nye, store kantine på anden sal

foreningen. Svinekontrolforeningen kan karakteriseres som et barn af demonstrationsbrugene – demonstrationsbruget ført ud hos den enkelte avler.

Den 1. april 1951 tiltrådte husdyrbrugskonsulent Sv. H. Børresen, Haslev, som fodringskonsulent ansat af de tre slagterier og landbo- og husmandsorganisationerne i området, og siden har han hørt til egnens travle mænd. Så stærkt forøget er hans arbejde blevet, at han for nogle år siden fik en assistent til hjælp for at arbejdet kunne gennemføres. Halvdelen af konsulent Børresens tid går med fodervejledning. Sidste år aflagde han godt 1130 besøg hos landmænd, og de fleste besøg var foranlediget af et eller andet spørgsmål vedrørende fodring. Desuden sorterer forsøgsstationen under ham, han fører sammen med udvalget tilsyn med ornecentraler og køber i hundredvis af orner om året, ligesom han også følger arbejdet i svinekontrolforeningen.

Avlsarbejdets resultater kan ikke gøres nøje op i kroner og øre – selv om der ikke er tvivl om, at det stadigt forbedrede avlsmateriale har givet leverandørerne til Køge Andelssvineslagteri mange ekstra kroner i afregning. Derimod kan resultatet måles – i centimeter. Det første år, der var lokal forsøgsstation på Bregentved i 1947–48, var grisene 91,9 cm lange og rygspækket 3,34 cm tykt. Tallene er et gennemsnit for 34 hold. Sidste år var gennemsnittet af de 171 hold på stationen i Babberup en kropslængde på 96,5 cm og en rygspæktykkelse på 2,79 cm. Denne udvikling er sket på kun 16 år.

Tager vi tallene fra avlscentrene, var kropslængden i 1936–37 på 92,8 cm og rygspæktykkelsen 3,49 cm. Sidste år var tallene hhv. 96,1 og 2,66 cm.

Resultatet kan endelig gøres op ved sammenligning af klassificeringen. I 1936–37 fik kun syv procent af svinene på avlscentrene karakteristikken »tynde« – sidste år er 41 procent af svinene fra avlscentrene kommet i ekstra klasse – og der stilles i dag større krav til ekstra klasse-svin, end man dengang gjorde til tynde svin.

Lidt om fælles-virksomhederne

Køge Andelssvineslagteri er medejer eller andelshaver i en række fælles-virksomheder, og vi skal i det følgende kort skitsere, hvilke det drejer sig om. Det fremgår af den kronologiske oversigt, hvornår slagteriet har sluttet sig til fælles-virksomhederne.

DAK – Danske Andelsslagteriers Konservesfabrik – i Roskilde blev stiftet allerede i 1933 af sjællandske slagterier. Køge var med fra starten, og fabrikken begyndte sin virksomhed i februar 1935.

I 1945 vedtoges det at likvidere fabrikken og starte pånyt, fordi en del slagterier ønskede at blive medlemmer. Ved denne lejlighed udbetaltes godt halvanden million kroner til de gamle medlemmer.

I slutningen af 40'erne skete der en meget stor ekspansion af virksomheden, der som en af de første herhjemme optog produktionen af skinker til USA. Iøvrigt eksporteres virksomhedens varer til alle egne af kloden. Årsomsætningen har i de sidste år ligget på ca. 40 mill. kr., og over 90 procent af produktionen eksporteres. Medlemskredsen omfatter i dag 23 slagterier og Fælleskontoret. En bi-virksomhed er Roskilde Medical Company, hvor der af kirtler og andre råprodukter fra slagterierne fremstilles penicillin, insulin, pepsin, ACTH m. m. Denne fabrik er urentabel og derfor under afvikling.

Kødfoderfabrikken Sjælland, Ortved, startede i december 1936, og også her har Køge været medlem fra starten sammen med de 12 andre andelsslagterier på Sjælland. Fabrikken har gennem årene foruden at behandle konfiskater fra slagterierne modtaget selvdøde dyr fra området. Der er indrettet blodalbuminanlæg, som fremstiller forskellige foderblandinger, teknisk fedt m. v. DAK, Roskilde, og de tre andelsslagterier på Lolland-Falster er kommet til som medlemmer siden, og virksomhedens årsomsætning ligger på omkring en snes mill. kr.

Haslev Træindustri påbegyndte sin virksomhed den

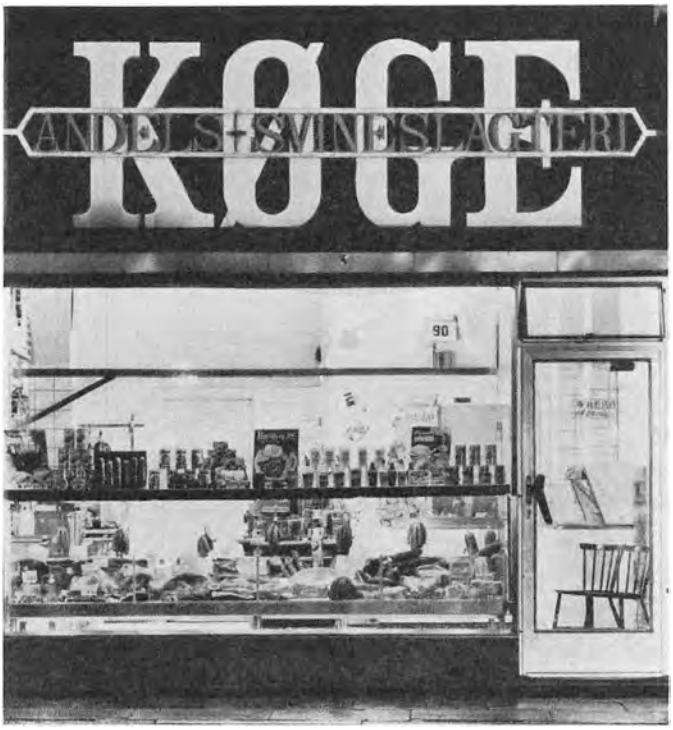

Det ene af de to slagteriudsalg i Køge ligger på Torvet (billedet her), mens det andet udsalg ligger i Nørregade

3. april 1941 i en kassefabrik med andelsslagterierne på Sjælland og Lolland-Falster, Fælleskontoret, DAK, Roskilde, Ringsted Andels Fjerkræslagteri, Dansk Andels Ægeksport og Fedtraffinaderiet i Masnedsund som medlemmer. Træemballage var hovedformålet, senere optoges en produktion af borde og stole til marketenderier og frokoststuer, og i 1956 startedes produktionen af emballage fremstillet af kraftpap. Virksomheden har bl. a. specialiseret sig i fremstilling af vådstærk papemballage, der anvendes til eksport af frosset fjerkræ, frosset slagteaffald m. v. (Haslev Kraft-Boxes).

Hudecentralen, Glostrup, stiftedes den 25. juli 1951 af ialt 79 virksomheder, nemlig de fleste andelsslagterier, enkelte privatslagterier, DLK, Andels-Kreatur-Eksportforeningen, Oxexport og samtlige andels-kødfoderfabrikker. Omkring 75 procent af varerene eksporteres.

Schaub & Co., Esbjerg-København, består i dag af 26 A-andelshavere (deriblandt Køge) d. v. s. leverandører af svinetarme, 32 B-andelshavere (slagterier) og

Hver onsdag handles der grise i Oluf I. Jensens gård i Køge

18 private B-andelshavere, og desuden er J. D. Koopmanns 5 slagterier leverandører. Køge er medlem for at få afsat tarmene, men udover tarmsalg og -behandling har selskabet en stor eksport af alle arter kød og flæsk, pølser, konservers og fjerkræ m. v.

DBC – Danish Bacon Company – stammer fra 1902, da en dansker, Charles Hansen, med tilslutning fra andelsslagterierne i Holbæk, Slagelse og Nykøbing F. stiftede Danish Bacon Agency i London med det formål at forbedre de metoder, hvorunder dansk bacon hidtil var blevet afskibet og solgt. I dag er over 40 andelsslagterier DBC-medlemmer og dermed medejere af selskabet. Selskabet har en landsomfattende salgsorganisation, ikke blot for bacon, men for alle slags fødevarer. DBC afsætter ca. halvdelen af alt dansk bacon, der fremkommer på det engelske marked.

Gennem samvirksomheden »Andelsslagteriernes Fælleskontor« har slagterierne på mange områder fælles interesser af både organisatorisk og økonomisk karakter, f. eks. arbejdsgiverforening, fællesindkøb, brandforsikring, sø- og krigsforsikring, ulykkes- og sygeforsikringer m. v., på det avlsmæssige ved forsøgsarbejde og Svineavlens ledelse og på det afsætningsmæssige først og fremmest som medlem af Slagteriernes Salgsforening. Gennem salgsforeningen har slagterierne også inddirekte tilknytning til f. eks. A/S Houlberg, København, og

Selby-fabrikken i England. På forskningsområdet har man forskningsinstituttet og slagteriskolen i Roskilde, som tager sig af den teoretiske uddannelse af slagteriernes lærlinge. Desuden udøves kursusvirksomhed af enhver art for virksomhedernes funktionærer og ledere.

Personalia

FORMÆND SIDEN 1889

F. A. Hansen, 1889–1891
H. Frederiksen, Slimminge, 1891–1914
Chr. Vestergaard, Kammerherregaard, 1914–1940
Ejnar Nielsen-Skensved, Ll. Skensved, 1940–1958
J. Thyge Nielsen, Haugaard, Lund, 1958–

BESTYRELSESMEDLEMMER SIDEN 1939

Chr. Vestergaard, Kammerherregaard, 1910–1940
Ejnar Nielsen-Skensved, Ll. Skensved, 1925–1958
Otto Christensen, Jenstrup, 1932–1959
P. Jørgensen, Vibede, 1931–1946
N. P. Andersen, Vejgaard, St. Heddinge, 1914–1922, 1928–1946
Hans Rasmussen, Møllehøj, Frøslev, 1932–1947
Søren Lund, Spanager, 1932–1941
Chr. Jensen, Slimminge, 1933–1942
Vilh. Christiansen, Strøby, 1936–1942
P. Christensen, Ll. Skensved, 1936–1945
Hans Birkegaard, Solrød, 1938–1941
Johs. Nielsen, Karise, 1939–1942
Henrik P. Pedersen, Vedskølle, 1940–
A. Mindegaard, Sn.-Hastrup, 1941–1947
Julius Helt, Spanager, 1930–1933, 1941–1956
Jørgen Jacobsen, Spanager, 1942–1947
Jens Chr. Jensen, Klippinge, 1942–1957
Ole Olsen, Ll.-Linde, 1942–1945
Peter Larsen, St. Salby, 1945–1954
J. P. Nielsen, Nyby, Karise, 1945–1955
Peter Christensen, Tystrup, 1946–1955
Lars Pedersen, Ll. Heddinge, 1946–1958
J. Thyge Nielsen, Haugaard, Lund, 1947–
Alfred Sørensen, Solrød, 1947–1953
Viggo Jørgensen, Lundsgaard, Bjæverskov, 1947–
Johs. Hansen, Karlslunde, 1953–1959
Magnus Nielsen, Mellemgaard, Ll. Skensved, 1954–1961
Thorvald Christensen, Hovby, 1955–
Hans A. Jensen, St. Taarnby, 1956–1962

Alfred Ricard, Ll. Torøje, 1956–1963
O. Pedersen, Asserhøj, Hellested, 1957–
K. Løje, Abildore, St. Heddinge, 1958–1964
Otto Carlsen, Salby, 1958–
Emil Christensen, Taagerup, 1959–
Bay Jørgensen, Karlslunde, 1959–1962
Ejner Jørgensen, Kr. Skensved, 1961–1963
Helge Jensen, Jersie, 1962–
Mogens Olsen, Rødbylund, 1962–
Poul Nielsen, Dalkærgaard, Højelse, 1963–
Dan Seidenfaden, Ll. Torøje, 1963–
Leif Jensen, Møllebjerg, Højerup, 1964–

REVISORER SIDEN 1939

Jens Olsen, Himlingøje, 1933–1953
Ole Jacobsen, Herfølge, 1938–1952
Hans A. Jensen, St. Taarnby, 1952–1956
Alfred Gotfredsen, Ringsbjerg, 1953–
Holger Johnsen, Bjælkerup, 1956–1957
Herluf Hansen, Elbæk, 1957–

Tal over slagteriets omsætning m.m.

År	*Antal svin*	*Omsætning*	*Efterbetaling*	*Pris pr. kg*	*Drifts-omk.*
				Øre	*Kr.*
1889–1938	3.379.531	352.038.547,95	16.973.495,17		
1939	79.399	11.794.741,62	520.675,05	188,10	4,99
1940	78.549	14.077.937,51	520.299,48	215,70	5,60
1941	56.742	13.320.897,01	634.359,00	269,60	6,80
1942	32.157	8.479.059,16	424.660,50	279,50	10,66
1943	40.913	14.731.840,00	816.507,45	309,60	10,73
1944	57.860	17.617.166,33	1.112.028,06	314,40	8,44
1945	38.133	11.843.121,85	755.569,62	307,30	11,17
1946	43.679	12.714.676,18	997.307.52	301,70	11,97
1947	40.519	14.680.587,83	1.004.245,76	361,40	13,52
1948	38.621	16.927.323,44	1.056.249,00	440,70	15,30
1949	71.113	27.072.747,62	1.479.732,66	431,00	11,18
1950	104.230	36.162.017,91	1.863.489,42	414,60	10,48
1951	116.867	43.299.650,73	2.212.433,30	449,40	11,18
1952	117.143	46.072.591,37	2.739.729,69	485,50	10,97
1953	146.505	48.868.432,24	2.863.287,15	444,50	9,92
1954	158.608	51.751.829,23	2.988.379,65	432,00	9,75
1955	166.708	53.890.792,00	2.913.582,14	436,80	10,24
1956	159.106	57.218.762,15	3.195.889,60	477,90	11,52
1957	182.073	55.833.169,47	3.510.297,12	416,70	11,28
1958	180.575	55.336.772,17	3.637.353,66	419,20	11,58
1959	199.045	62.011.817,93	4.056.659,51	425,20	11,21
1960	230.330	70.885.514,75	4.698.882,11	424,87	11,82
1961	240.201	73.264.190,38	5.202.989,10	409,97	13,88
1962	242.494	75.041.833,94	5.055.383,73	421,66	14,36
1963	250.233	85.645.304,28	5.629.862,07	455,27	14,41
	6.451.334	1.330.581.325,05	76.863.347,52		